

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra obchodu a financí

Diplomová práce

**Zhodnocení podmínek pro dovoz a vývoz
zboží dvojího užití**

Bc. Irena Novotná

© 2013 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra obchodu a financí

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Novotná Irena

Podnikání a administrativa

Název práce

Zhodnocení podmínek pro dovoz a vývoz zboží dvojího užití

Anglický název

Evaluation of conditions on import and export. goods of dual use

Cíle práce

Obecným cílem této práce je vyhodnotit dovoz a vývoz zboží dvojího užití. Tento záměr spočívá v charakteristice podmínek mezinárodního obchodu s tímto zbožím. Hlavním cílem je nalezení možných legislativních úprav stanovujících určitá omezení pro dané komodity.

Metodika

Teoretické podklady k dané problematice jsou čerpány z literárních a internetových zdrojů, dále z příslušných zákonů a evropských nařízení. Následná selekce, analýza a uspořádání těchto dat představuje základní podklady pro praktickou část diplomové práce. Získané údaje slouží pro charakteristiku podmínek a návrh jejich možných vylepšení.

Harmonogram zpracování

1. Úvod 09/2012
2. Cíl a metodika práce 07/2012
3. Teoretická východiska 10/2012
4. Praktická část práce 01/2013
5. Zhodnocení výsledků 02/2013 a odevzdání pracovní verze v tištěné podobě vedoucímu DP
6. Závěr 03/2013
7. Seznam zdrojů 03/2013
8. Přílohy 03/2013

Rozsah textové části

50 - 70 stran

Klíčová slova

dovoz, vývoz, zboží, dvojí užití, povolení, podmínky dovozu

Doporučené zdroje informací

BALDWIN, R., WYPLOSZ, CH. Ekonomie evropské integrace. Praha: Grada, 2008.
ČEPELKA, Č., ŠTURMA, P. Mezinárodní právo veřejné. Praha: Euxler Bohemia, 2003.
KALÍNSKÁ, E., PETŘÍČEK, V. Mezinárodní obchod. Praha: Oeconomica, 2006.
ROZEHNALOVÁ, N. Právo mezinárodního obchodu. Praha: ASPI, 2006.
TYČ, V. Základy práva Evropské unie pro ekonomy. Praha: Linde, 2006, s. 306.

Vedoucí práce

Regnerová Olga, Ing.

Termín odevzdání

březen 2013

Ing. Helena Čermáková, Ph.D.

Vedoucí katedry

V Praze dne 13.10.2012

prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr.h.c.

Děkan fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Zhodnocení podmínek pro dovoz a vývoz zboží dvojího užití" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 28.3.2013

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí mé diplomové práce Ing. Olze Regnerové zejména za její vstřícný přístup, podnětné návrhy a čas, který mi věnovala při konzultacích.

Zhodnocení podmínek pro dovoz a vývoz zboží dvojího užití

Souhrn: Tato diplomová práce se zabývá zbožím dvojího užití, a to jak jeho definováním, tak i mezinárodním obchodem s tímto zbožím. Cílem práce je analýza této problematiky a návrh možných vylepšení. Část práce je zaměřena na vymezení legislativy, která se zabývá vývozem a dovozem zboží dvojího užití v rámci Evropské unie i třetích zemí. K ovlivňování mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití slouží především bezpečnostní politika Evropské unie. Touto politikou se zabývá několik mezinárodních kontrolních uskupení a jejich hlavním cílem je zajištění co nejlepších podmínek pro bezpečné fungování trhu. Při špatné kontrole a regulaci mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití může dojít ke zneužití zboží, a to zejména k vojenským nebo teroristickým účelům, a tím i k ohrožení veřejné bezpečnosti.

Klíčová slova: dovoz, vývoz, zboží, dvojí užití, povolení, podmínky dovozu

Evaluation of Condition on Import and Export Goods of Dual Use

Summary: : This diploma thesis deals with dual use goods, both its definition as well as international trade in such goods. The aim of this work is to analyze the problems and possible improvements. A part of the work is focused on defining legislation that deals with imports and exports of dual-use goods within the European Union and third countries. European union security policy is primarily affecting international trade in dual use goods. Several international control bodies deal with this policy and their main objective is to ensure the best possible conditions for safe functioning of the market. With poor control and regulation of international trade in dual-use items the goods could be abused, especially for military or terrorist purposes, and thus to threat public safety.

Keywords: import, exports, goods, dual use, permit, import conditions

Obsah

1	Úvod.....	9
2	Cíl práce a metodika práce.....	10
	2.1 Cíl práce	10
	2.2 Metodika práce.....	10
3	Teoretická východiska	11
	3.1 Evropská Unie	11
	3.1.1 Evropská komise	12
	3.1.2 Celní unie	14
	3.1.3 Celní sazebník	15
	3.2 Zahraniční a bezpečnostní politika.....	16
	3.3 Prostředky ovlivňování obchodní politiky	17
	3.4 Světová obchodní organizace.....	19
	3.5 Vývoj mezinárodního obchodu České republiky	21
	3.6 Právo mezinárodního obchodu.....	23
	3.6.1 Opatření dovozu a vývozu	24
	3.6.2 Právní úpravy v ČR.....	26
	3.6.3 Společná pravidla pro vývoz.....	27
	3.6.4 Společná pravidla pro dovoz.....	28
4	Zboží dvojího užití.....	30
	4.1 Právní rámec.....	31
	4.1.1 Základní legislativa	32
	4.1.2 Nařízení Rady (ES) č. 428/2009	33
	4.1.3 Celní kodex	36
	4.1.4 Zelená kniha	39
	4.1.5 Sankce	40
	4.2 Mezinárodní kontrolní uskupení	40
	4.3 Systém kontroly pohybu zboží.....	42
	4.3.1 Kontrola vývozu zboží	43
	4.3.2 Povolení k vývozu.....	43

4.3.3	Catch-all	45
4.3.4	Zprostředkovatelské služby.....	45
4.3.5	Přepravní povolení	47
4.3.6	Doplňková opatření	50
4.3.7	Převody zboží dvojího užití mezi zeměmi EU.....	51
4.4	Vnitrostátní přístupy ke kontrolám vývozu.....	51
4.5	Chemické látky a přípravky	52
4.5.1	Oznámení o vývozu nebezpečných chemických látek.....	55
4.5.2	Vývoz a dovoz nebezpečných látek, na které se vztahuje postup PIC..	56
4.5.3	Nebezpečné látky, jejichž vývoz je zakázán	56
4.5.4	Bezpečnostní list	57
5	Zhodnocení	58
6	Závěr	60
	Seznam literatury	61
	Seznam použitých zkratk.....	67
	Seznam obrázků	69
	Seznam příloh.....	69
	Přílohy	70

1 Úvod

Evropská unie je v současné době tvořena 27 státy, které představují z hlediska mezinárodního obchodu území, v jehož rámci je umožněn volný pohyb zboží. Vůči nečlenským zemím vystupuje jako jednotný trh, který umožňuje lépe uplatňovat pravidla mezinárodního obchodu. Tyto pravidla pro mezinárodní obchod Unie, jsou zakotvena v mezinárodní obchodní politice, jejíž principy jsou stanoveny řadou nařízení, předpisů, zákonů a zvyklostí, které jako celek představují legislativní rámec stanovující pravidla mezinárodního obchodu a to i obchodu se zbožím dvojího užití.

Harmonizace těchto dílčích legislativních úprav, spolu s jejich uplatňováním, vytváří prostor pro zachování zdravého fungujícího trhu, který eliminuje možné hrozby jak pro státy Evropské unie, tak i celou světovou populaci. Právě současná populace představuje největší hrozbu, od jednotlivců, přes různá uskupení a organizace až po celé státy. A proto právě dohled a omezování mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití představuje možnost, jak zabránit nebo alespoň snížit rizika z něho plynoucí. Toto zboží zahrnuje zboží i technologie, které jsou použitelné, jak pro civilní, tak i vojenské účely. Seznam tohoto zboží je velmi obsáhlý, od jaderných materiálů, strojního vybavení, chemických látek, přes počítače a elektroniku až po informace, které lze využít k tvorbě jaderných zbraní, jejich nosičů a dalších výbušných jaderných zařízení. Právě proto je zboží dvojího užití předmětem dozoru a restrikcí ze strany vlád a různých mezinárodních kontrolních uskupení.

Neustálá snaha o pružnou a efektivní úpravu legislativních opatření, která jsou klíčovým prvkem celého mezinárodního obchodu s tímto zbožím, je jedinou možností, jak při současném vývoji udržet tento obchod v rámci bezpečnosti na přijatelné úrovni.

2 Cíl práce a metodika práce

2.1 Cíl práce

Obecným cílem této diplomové práce je vyhodnotit mezinárodní obchod se zbožím dvojího užití. Tento záměr spočívá v charakteristice podmínek mezinárodního obchodu s tímto zbožím. Dále v analýze a syntéze poznatků, zákonů, vyhlášek a nařízení, které problematiku mezinárodního obchodu s tímto zbožím postihují. Hlavním cílem je nalezení případných legislativních úprav stanovujících určitá omezení pro dané komodity a navrhnout možná zlepšení pro praktické uplatnění těchto pravidel.

2.2 Metodika práce

Mnoho informací o mezinárodním obchodu obecně, tak i obchodu se zbožím dvojího užití lze získat z českých i anglických webových stránek příslušných úřadů, institucí a organizací zabývajících se touto problematikou. Další teoretické poznatky jak o mezinárodním obchodu, tak o obchodu se zbožím dvojího užití jsou čerpány z knižních publikací různých autorů a dále konkrétních zákonů, vyhlášek a nařízeních, které tuto problematiku postihují.

Teoretické poznatky o mezinárodním obchodu se zbožím dvojího užití obsažené v publikacích, na internetových stránkách příslušných ústavů a v neposlední řadě legislativních opatření, jsou analyzovány, selektovány a následně uspořádány, čímž vzniká základ jak pro teoretickou, tak následně i pro analytickou část této práce s využitím metody popisu a komparace.

3 Teoretická východiska

Vnější vztahy Evropské unie (dále též EU) jsou zakotveny ve společné **mezinárodní obchodní politice**, která se opírá o souhrn jednotných předpisů podle celní unie a společného celního sazebníku. Tato politika upravuje mezinárodní obchodní vztahy a umožňuje Unii vystupovat v otázkách mezinárodního obchodu jednotně. Fakt, že 27 členských zemí vystupuje jako jeden celek, dodává jejich názorům mnohem větší váhu a prestiž, než kdyby na mezinárodní scéně vystupovaly jednotlivě. Unii hájí a zastupuje Evropská komise. EU se stále vyvíjí a usiluje o harmonizaci mezinárodního obchodu, podporu poctivosti a udržitelnosti. Aktivně vybízí k otvírání trhů a jejich rozvoji v rámci Světové obchodní organizace (WTO). Snahou je také obrana obchodu, přístupu na trh a ochrana zejména evropských podniků. [1] a [2]

3.1 Evropská Unie

Evropská unie je ojedinělé hospodářské a politické společenství 27 evropských zemí (viz obrázek 1), jejichž území tvoří dohromady velkou část kontinentu. [3]

Základy Evropské unie byly položeny jen několik let po doznění druhé světové války. První krok evropské integrace spočíval v upevnění hospodářské spolupráce. Vycházelo se z jednoduchého předpokladu: je méně pravděpodobné, že státy, které spolu obchodují a jsou tak na sobě ekonomicky závislé, vyvolají ozbrojený konflikt. V roce 1958 bylo založeno Evropské hospodářské společenství (dále též EHS), které ve svých začátcích rozvíjelo hospodářskou spolupráci šesti zemí: Belgie, Francie, Německo, Itálie, Lucembursko a Nizozemsko. Od té doby došlo k vytvoření rozsáhlého jednotného trhu, který se neustále rozvíjí, aby dosáhl svého plného potenciálu. [3]

Z počáteční čistě hospodářsky orientované spolupráce se tak zrodilo společenství, které spolupracuje v celé řadě politických oblastí – od rozvojové pomoci po ochranu životního prostředí. Tuto proměnu odráží i změna názvu společenství z EHS na Evropskou unii (EU), která se odehrála v roce 1993. [3]

Obrázek 1 Vlajka Evropské unie spolu s vlajkami všech 27 členských států [47]

Evropská unie je založena na zásadách právního státu. To znamená, že veškerá činnost se odvíjí od smluv, s nimiž všechny členské země vyslovily dobrovolný a demokratický souhlas. Tyto závazné dohody stanovují cíle EU v mnoha oblastech její činnosti. [3]

Jednotný trh je hlavním ekonomickým motorem Unie, který umožňuje volný pohyb většiny zboží, služeb, kapitálu a osob. Jedním z hlavních cílů je tento obrovský zdroj i nadále rozvíjet. [3]

3.1.1 Evropská komise

Evropská komise je jedním z hlavních orgánů Evropské unie. Zastupuje a hájí zájmy Unie jako celku. Připravuje návrhy nových evropských právních předpisů a má na starosti provádění politik EU a využívání finančních prostředků Unie. Funkční období současné Komise skončí 31. října 2014. Jejím předsedou je José Manuel Barroso, který pochází z Portugalska. Evropská komise sídlí v Bruselu (viz obrázek 2) a v Lucemburku. [4] a [5]

Obrázek 2 Sídlo Evropské komise v Bruselu [46]

Nová Komise složená z jednoho předsedy a 26 komisařů a komisařek (jeden člen Komise za každou členskou zemi Unie) je jmenována jednou za pět let. Předseda Komise přiděluje každému komisaři na jeho pětileté funkční období určitou oblast politiky. [4] a [5]

Předsedu Komise jmenuje Evropská rada, která po dohodě s předsedou také jmenuje jednotlivé komisaře. Jmenování všech komisařů včetně předsedy musí schválit Evropský parlament. Jemu jsou také komisaři odpovědni během funkčního období a jedině Evropský parlament má právo vyslovit Komisi nedůvěru a rozpustit ji. [4] a [5]

Úkolem Komise je především:

- stanovit cíle a priority činnosti,
- předkládat návrhy právních předpisů Evropskému parlamentu a Radě,
- řídit a prosazovat politiky EU a plnit její rozpočet,
- vymáhat evropské právo (společně s Evropským soudním dvorem),
- zastupovat EU ve vnějších záležitostech (např. při vyjednávání obchodních dohod mezi EU a třetími zeměmi). [4] a [5]

3.1.2 Celní unie

Celní unie byla jedním z prvních úspěchů v dějinách Evropské unie. Díky celní unii se na hranicích mezi členskými státy EU zrušila cla a zřídil se jednotný systém dovozních poplatků. [6]

Dnes se celní kontroly provádějí zpravidla pouze na vnějších hranicích Evropské unie. Celníci při nich zajišťují plynulost obchodního styku a kromě toho plní celou řadu dalších úkolů, jejichž cílem je chránit evropské občany. [6]

Celní unie je jednotnou obchodní zónou, ve které se volně pohybuje veškeré zboží, ať již bylo vyrobeno v EU, nebo se dováží z jiných zemí. Například mobilní telefon vyrobený ve Finsku může být poslán do Maďarska, aniž by musel projít celní kontrolou. To znamená, že se za něho ani nemusí platit clo. [6]

Za zboží dovážené z nečlenské země, například televizor z Jižní Koreje, se clo zaplatí po vstupu zboží na území EU, poté se však již nic neplatí a neprobíhají ani další kontroly. [6]

Přes existenci celní unie není činnost celních orgánů v EU, především vzhledem k ohromnému objemu zboží, které se do EU dováží, zanedbatelná. Právě naopak. Celní správou EU projde téměř 20 % celosvětového dovozu – téměř dvě miliardy tun zboží ročně. To znamená, že ročně se zpracuje více než 200 milionů celních prohlášení. [6]

Kromě jiných povinností celní orgány:

- dohlízejí na dodržování pravidel ochrany životního prostředí, zdraví a bezpečnosti (např. mohou odmítnout proclít kontaminované potraviny či potenciálně nebezpečné elektrické spotřebiče);
- prověřují zákonnost vývozu citlivých technologií (tj. technologií, které by mohly být použity pro výrobu jaderných či chemických zbraní);
- řeší případy padělaného zboží a pirátství, čímž chrání jak zdraví a bezpečnost občanů, tak místa těch, kteří pracují pro legitimní výrobce;

- kontrolují, aby nebyly převáženy vysoké částky hotovosti či jiné cennosti za účelem praní špinavých peněz či daňových úniků;
- spolupracují s policií a imigrační službou v boji proti obchodování s lidmi, narkotiky, pornografií a střelnými zbraněmi, které je často navázáno na organizovaný zločin a teroristickou činnost;
- sledují, zda se nepašují umělecká díla, a chrání tak evropské kulturní dědictví;
- pomáhají chránit ohrožené druhy tím, že například kontrolují obchod se slonovinou a chráněnými druhy zvířat, ptáků a rostlin. [6]

Pomoc při vytváření politik

Dalším důležitým úkolem celní správy je vypracovávání statistik. Tyto záznamy pomáhají při rozhodování o tom, zda je třeba omezit dovoz zboží, u něhož existuje podezření, že porušuje pravidla hospodářské soutěže. Na základě údajů o obchodních tocích mohou rovněž političtí činitelé sledovat ekonomické trendy. [6]

3.1.3 Celní sazebník

Nařízení zavádí nomenklaturu zboží označovanou jako „kombinovaná nomenklatura“, která splňuje požadavky, jak společného celního sazebníku, tak i vnějšího obchodu EU. Kombinovaná nomenklatura (dále též KN) je celní a statistická nomenklatura celní unie. Společný celní sazebník je vnější sazebník uplatňovaný na výrobky dovážené do Evropské unie (EU). Integrovaný sazebník Evropských společenství se označuje jako Taric. Taric zahrnuje všechna opatření EU a obchodní opatření uplatňovaná na zboží dovážené do EU a vyvážené z EU. Taric řídí Komise, která zveřejňuje každodenně aktualizovanou verzi na oficiální internetové stránce Taricu. [7]

Společný celní sazebník EU platný pro rok 2013 je zaveden nařízením Komise (EU) č. 927/2012 ze dne 9. října 2012, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku. [7] a [8]

Na základě kombinované nomenklatury Komise zavádí integrovaný sazebník Evropských společenství (Taric). Taric obsahuje další podpoložky EU, označované jako „podpoložky Taricu“, které se používají k popisu zboží a příslušných číselných kódů, sazeb cel v závislosti na původu zboží, a na mnoha opatřeních obchodní politiky. [7]

Každá podpoložka KN má osmimístný číselný kód. Prvních šest čísel se vztahuje k položkám a podpoložkám harmonizovaného systému. Sedmé a osmé místo představuje podpoložky KN. Devátá a desátá číslice představují podpoložky Taricu. [7]

Taric podporuje proclívání zboží zeměmi EU. Stanovuje také způsob pro sběr, výměnu a zveřejňování dat o statistice vnějšího obchodu EU. Tato data však nejsou k dispozici široké veřejnosti. [7]

3.2 Zahraníční a bezpečnostní politika

Nástroje zahraniční obchodní politiky tradičně nejvíce ovlivňovaly teritoriální a zbožovou strukturu, objem a v menší míře i institucionální formy realizace zahraničního obchodu. [9]

Společná zahraniční a bezpečnostní politika Evropské unie byla posílena přijetím Lisabonské smlouvy z roku 2009, která posiluje demokracii v EU a schopnost hájit zájmy členských států. Zahraniční a bezpečnostní politika vnějších obchodních vztahů v rámci Unie je zaměřena na stanovování a úpravu omezení dovozu a jeho ochranu, liberalizaci obchodních vztahů členských států se třetími zeměmi a uzavírání smluv o spolupráci v mezinárodním obchodu. Tato politika je obecně definována ve Smlouvě o fungování Evropské unie a navazuje na pojetí společného trhu. Rovněž úzce souvisí s politikou volné hospodářské soutěže a směřuje k uplatnění obchodních zájmů Společenství i ochraně jeho společného trhu. [2] a [10] a [11]

Obchodní politika je jedním z nástrojů regulace vnějších ekonomických vztahů státem. Tato politika existuje v podobě bilaterální, neboli dvoustranné a multilaterální,

tedy mnohostranné. Obchodní politika, stejně jako každá politika se v čase vyvíjí a odráží celkovou politickou a hospodářskou situaci státu. [9]

Každá změna politiky obchodu může vyvolat transformace, které by však neměly mít vliv na hlavní stanovené směry. Jak uvedl Svatoš [2009] žádná země na světě si nemůže dovolit zásadní změny, aniž by neriskovala problémy se svými klíčovými hospodářskými partnery, nemluvě o možných důsledcích chaosu pro celkovou stabilitu země. [9] Dramatickou změnu může vyvolat jen výjimečná situace.

V návaznosti na zahraniční politiku se často setkáme s pojmy diskriminace a preference. Diskriminace znamená využívání všemožných zahraničněobchodních překážek vůči jednotlivým státům. V širším smyslu ji můžeme chápat jako nerovné zacházení se stejným zbožím z různých zemí. Pojem preference znamená naopak poskytování výhod. Pojmy preference a diskriminace se zpravidla váží k pojmu dvoustrannost, kdežto mnohostrannost se vyznačuje nediskriminací. Existuje mnohostrannost omezená, která je spojena s integračními seskupeními, jejichž členové si vzájemně mezi sebou odstraňují překážky obchodu, a tudíž se vzájemně preferují vůči sobě. Proto je princip nediskriminace v širším slova smyslu typický především v rámci organizací mezinárodního hospodářského charakteru, jejichž reprezentantem je Světová obchodní organizace – WTO. [9]

3.3 Prostředky ovlivňování obchodní politiky

Primární oblast je tvořena obchodními podmínkami, právním, ekonomickým a politickým prostředím. Zásahy státu do obchodní politiky jsou uskutečňovány pomocí autonomních a smluvních nástrojů, které jsou do určité míry propojeny. [12]

Autonomní prostředky vycházejí zejména z vlastních ekonomických priorit při respektování platných smluv a dohod s ostatními zeměmi či organizacemi. Smyslem je ochrana domácího trhu před konkurencí ze zahraničí, která může negativně ovlivnit domácí výrobu. Ochrana domácího trhu může být uskutečněna zamezením přístupu zahraničních výrobků působením restrikcí, licenčních řízení či jiných nástrojů. Tyto pasivní prostředky mohou zároveň ovlivnit působení vnějších faktorů na vývoj

obchodní bilance, a tím pozitivně ovlivnit celkovou platební bilanci. K usnadnění vývozu slouží aktivní prostředky obchodní politiky, mezi které patří státní úvěry, garance úvěru a mnoho dalších nástrojů, kterými stát podporuje hospodářské subjekty k vývozu. [9]

Smluvní prostředky jsou uplatňovány, jak ve dvoustranných, tak i mnohostranných ekonomických vztazích. Za typické smluvní prostředky považujeme obchodní smlouvy, úvěrové dohody a platební dohody. Mezi novodobější prostředky patří dohody o strategické spolupráci, vědeckotechnické spolupráci, o technické pomoci, ekonomické dohody, dohody o vyloučení dvojího zdanění, hospodářské spolupráci, o podpoře a ochraně investic. [9]

Subjekty smluv bývají hlavně státy. V určitých případech mohou dohody mezibankovní a dohody mezi obchodními komorami, tzv. kamerální dohody nahradit i typické mezistátní dohody. [9]

Ekonomika každé suverénní země je řízena pomocí nejrůznějších zákonů, vyhlášek, nařízení a dekretů. Tyto právní nástroje působí celoplošně, a to okamžitě po jejich vydání v úředním listě. Postihují domácí i zahraniční subjekty a tím pádem nepůsobí diskriminačně. [9]

Obchod Evropské unie můžeme rozdělit na intra a extra obchod. Intra obchod můžeme chápat jako obchodování v rámci Unie, tedy probíhá mezi jednotlivými členskými státy, kde nejsou žádné omezující bariéry pro vzájemnou obchodní směnu. Naopak extra obchod není realizovaný mezi státy Unie, ale vyznačuje se obchodem členských států se "třetími" zeměmi. V takovémto případě jsou trhy všech 27 států EU vnímány jako jeden, tedy vystupují jako jednotný unijní trh. [9]

V současné době zaujímá zhruba dvě třetiny zahraničního obchodu jednotlivých členských zemí směna v rámci EU a zbylou jednu třetinu obchod realizovaný s nečlenskými státy EU, tzv. třetími zeměmi.

3.4 Světová obchodní organizace

Již v první polovině 20. století začalo jednání o vytvoření mezinárodní obchodní organizace (dále též ITO – z anglického International Trade Organization). Výsledkem jednání v Ženevě roku 1947 bylo uzavření všeobecné dohody o clech a obchodu. Tato dohoda byla chápána pouze jako provizorní, avšak nakonec byla jediným mnohostranným nástrojem mezinárodního obchodu až do roku 1995, kdy vznikla Světová obchodní organizace. [9] a [13]

Všeobecná dohoda o clech a obchodu (GATT)

Všeobecná dohoda o clech a obchodu (dále též GATT – z anglického General Agreement on Tariffs and Trade) byla první mnohostranná mezinárodní dohoda zabývající se obchodem a cly. Zmíněná dohoda vstoupila v platnost, za spoluúčasti Československa, v roce 1948. Cílem dohody bylo zamezení hospodářské diskriminace a postupné omezení až odstranění již zavedených bariér mezinárodního obchodu. Při jednáních docházelo ke střetům principů liberalismu (svoboda obchodu) a protekcionismu (ochranářský přístup) ke světovému obchodu. [12] a [14]

GATT využívala k praktickému odstranění překážek v obchodu mnohostranná pravidelná jednání, tzv. obchodní kola, kterých se konalo osm. První kolo proběhlo v Ženevě roku 1947 a soustředilo se na redukci celních tarifů. Další kola následovala v letech 1949 ve francouzské Annecy, 1951 ve městě Totguay ve Velké Británii, 1956 a 1960 – 1961 (tzv. Dillonovo kolo) v Ženevě. Již šesté kolo v pořadí tzv. Kennedyho kolo (1964 – 1967) projednávalo mimo jiné i antidumpingová opatření. Následovalo tzv. Tokijské kolo, které proběhlo v letech 1973 – 1979. Poslední kolo jednání tzv. Uruguayské kolo GATT, uskutečněné v letech 1986 – 1994 za účasti 123 států, bylo ukončeno podepsáním protokolu v marocké Marrakéši. Na základě Marrakéšského protokolu byla zmírněna antidumpingová opatření, redukovány celní sazby, vznikla takzvaná Agrární dohoda o integraci zemědělství do multilaterálního obchodního systému a navíc byl rozšířen na oblast služeb a ochrany duševního vlastnictví. Nejvýznamnější přínos jednání Uruguayského kola spočíval v ustanovení Světové obchodní organizace (dále též WTO). [9] a [12] a [15]

Světová obchodní organizace

Světová obchodní organizace (dále též WTO – z anglického World Trade Organization) (viz obrázek 3) vznikla 1. 1. 1995 rozšířením všeobecné dohody o clech a obchodu. [16] Světová obchodní organizace se výhradně zabývá mezinárodním obchodem v rámci členských států. Hlavním úkolem WTO je dohlížet, aby byly naplněny dohody o clech a obchodu a podporovat rozvoj multilaterálního světového obchodu. Záměrem Světové obchodní organizace je uvolnění mezinárodního obchodu a vybudování mezinárodního právního systému pro zaručení plnění platných pravidel a principů.

Obrázek 3 Logo světové obchodní organizace [45]

Činnost Světové obchodní organizace je charakterizována následujícími principy, na kterých je založen obchod mezi všemi členskými státy:

- obchod bez diskriminace – je zajištěn principem doložky nejvyšších výhod, z toho vyplývá stejné jednání se všemi členy a národní zacházení, tedy rovnost domácích a zahraničních dodavatelů;
- spravedlivá hospodářská soutěž – předpokladem je eliminace praktik narušujících mezinárodní obchod;
- předvídatelnost – předpoklad, že právní závaznost a transparentnost budou základem pro změny v obchodních vztazích;
- uvolňování obchodu – na základě jednání má docházet k postupnému uvolňování obchodu;
- rozvojový princip – podpora ekonomických reforem a celkového rozvoje méně vyspělých členských států. [9] a [17]

3.5 Vývoj mezinárodního obchodu České republiky

Malá středoevropská země, kterou je Česká republika se již historicky řadila mezi vyspělé části světa, a to jak z ekonomického, tak i průmyslového hlediska. Území dnešní ČR patřilo mezi ekonomicky nejrozvinutější části tehdejší Rakousko-Uherské monarchie, ale i celé Evropy přelomu 19. a 20. století. Po vzniku samostatného Československého státu v roce 1918 se tehdejší republika řadila mezi první dvacítku nejvyspělejších států světa. [9]

Po vzniku samostatné České republiky v roce 1993 zaznamenala hodnota zahraničního obchodu značný dynamický nárůst a jeho hodnota vzrostla téměř trojnásobně. Mezi hlavní a nejvýznamnější obchodní partnery ČR patří země Evropské unie. [9]

Současné výsledky zahraničního obchodu České republiky jsou velmi pozitivní, i přes spoustu nepříznivých vlivů, které zasáhly zejména malé a střední podniky. Mezi významný nepříznivý vliv patří dlouhodobě silná koruna, zejména v letech 2005 – 2008, kdy významně ovlivnila konkurenceschopnost tuzemských firem na zahraničních trzích a stála za likvidací některých českých firem. [9]

Vývoj vnějších ekonomických vztahů

V důsledku snahy rychle se vyrovnat úrovni hospodářky vyspělých zemí zahájila Československá republika v roce 1990 transformační proces. Od 1. 1. 1993, tedy po rozdělení federace probíhaly transformační procesy v každé zemi samostatně. Cílem transformace bylo zejména vytvoření vhodných podmínek pro rozvoj podnikatelské činnosti. Nezkoušenost a nepřiměřená vstřícnost nárokům Evropské unie, Mezinárodního měnového fondu a Evropské banky pro investice a rozvoj způsobila při transformaci České republiky celou řadu problémů. Byly horlivě přijímány právní úpravy, které svou nedokonalostí zvýšily riziko pro podnikatelské subjekty, avšak současně umožnily nastartovat tržní mechanismus v ČR. V rámci transformace musela Česká republika řešit mnoho problémů, z nichž nejzávažnější byly:

- Řešení majetkových a vlastnických vztahů – Vlivem špatných právních přepisů došlo k řadě soudních sporů, které negativně ovlivnily vývoj hospodářského růstu ČR. Díky špatným právním úpravám se objevil velký problém nejen na úrovni podnikatelské činnosti, ale i celého českého hospodářství, a to tak zvané "tunelování";
- Nedostatek kapitálu – Bankovní sektor v devadesátých letech učinil několik mylných rozhodnutí a to zejména při poskytování úvěrů. Tento chybný krok měl za následek nedostatek volného kapitálu v podnikatelské sféře, což vedlo k nedisciplinovanosti a nezřídka i podvodnému jednání. Následná rychlá snaha revitalizace bank vedla k existenčnímu ohrožení velkých bank a uzavření malých bank;
- Nedostatek zkušeností a informací – Uvolněná oblast zahraničního obchodu v rámci podnikatelské činnosti otevřela cestu mnohým podnikům prosadit se na lukrativních zahraničních trzích. Avšak špatně uzavírané smlouvy způsobily řadě velkých podniků nemalé ztráty a mnoho malých podniků přivedly k likvidaci vlivem nedobytných pohledávek u zahraničních odběratelů. [9]

Zmíněné problémy způsobily nízkou konkurenceschopnost českých podniků při uplatnění se na vyspělých zahraničních trzích. Obtížné prosazování českých výrobků na cizích trzích nastalo zejména ze dvou příčin. Prvním problémem bylo nerespektování kvalitativních požadavků zahraničních spotřebitelů ze strany výrobců. Druhá příčina byla na úrovni politicko-ekonomické, kdy konkurenčně schopné výrobky nebyly schopny proniknout na cílený trh vlivem ochranné bariéry daného trhu. [9]

Exportní strategie České republiky se zabývá činnostmi a postupy, které se přímo vztahují k operacím spojených s exportem. Definiuje teritoriální strategie nebo strategie prosazování zájmů ČR při obchodním styku. Snaží se příznivě ovlivnit podmínky pro získání dobré pozice České republiky na mezinárodním trhu. K podpoře exportu ČR bylo vytvořeno 12 klíčových projektů:

- Projekt č. 1: Usnadňování obchodu;
- Projekt č. 2: Působení na klíčových trzích;

- Projekt č. 3: Budování dobrého jména ČR v zahraničí;
- Projekt č. 4: Účinná asistence pro exportéry;
- Projekt č. 5: Zvýšení vývozu služeb;
- Projekt č. 6: Zvýšení přímých investic a akvizic do zahraničí;
- Projekt č. 7: Rozvoj vývozních aliancí;
- Projekt č. 8: Nový systém řízení služeb státu pro export;
- Projekt č. 9: Zákaznické centrum MPO (Zelená linka pro export);
- Projekt č. 10: Síť pro export;
- Projekt č. 11: Rozšíření finančních služeb pro český export;
- Projekt č. 12: Exportní akademie. [9] a [18]

3.6 Právo mezinárodního obchodu

Z obchodu, který probíhá mezi více státy, vznikají právní vztahy přesahující hranice jednoho státu, čímž podléhají legislativě příslušných zemí. Takové právní vztahy podléhají právním řádům konkrétních států, je proto třeba stanovit, jak zvolit vhodný právní řád.

Existují zákony, které přímo postihují zahraniční obchod. Mezi tyto zákony se řadí obchodní zákoník ve smyslu kontinentálního práva, které postihuje i legislativu ČR, dále například Zákon o prodeji zboží (Sales of Goods Act) týkající se kupních smluv. Zahraničněobchodní problematiku ovlivňuje také zákon měnový, daňový zákon, celní, bankovní, pracovně právní a zákon o společnostech. Na mezinárodní obchodní aktivity mohou do jisté míry působit i zákony týkající se bezpečnosti práce, dopravy, telekomunikace, životního prostředí, zdravotních a veterinárních opatření. V obchodní praxi se všechny tyto zákony spojují v komplex. Dle Svatoše [2009] lze říci, že každý zákon, vyhláška nebo nařízení je produktem určitého lobbismu, kde různé skupiny prosazují své vlastní zájmy. [9]

Vztahy na úrovni mezinárodního obchodu a hospodářském styku se uskutečňují na dvou právních úrovních – mezinárodněprávní a soukromoprávní úrovni. Subjekty na mezinárodně právní úrovni jsou státy a mezinárodní organizace vládní povahy, tedy

organizace založené státem. Prameny právní úpravy můžeme spatřit v mezinárodních smlouvách nebo mezinárodních obyčejích. Na tomto stupni se nacházíme v oblasti mezinárodního ekonomického práva, tedy práva veřejného. [9]

Právnícké a fyzické osoby, mající místo podnikání, sídlo nebo bydliště na území různých zemí, jsou subjekty na úrovni soukromoprávní. Jejich vzájemné vztahy upravují přímé normy, které můžeme nalézt v mezinárodních smlouvách, právních předpisech EU a mezinárodních obchodních zvyklostech. Většina mezinárodních právních vztahů se uskutečňuje prostřednictvím vztahů soukromoprávních, proto lze nalézt tuto právní úpravu jak v normách mezinárodního práva soukromého, tak práva mezinárodního obchodu. [9]

3.6.1 Opatření dovozu a vývozu

Při ovlivňování mezinárodního obchodu státem hraje nezastupitelnou roli celní politika, její rozsáhlou problematikou se zabývá Všeobecná dohoda o clech a obchodu (viz kapitola 3.4).

Funkce a význam cla

Jak odborná, tak laická veřejnost převážně vnímá clo jako jednoduchý a srozumitelný prostředek obchodní politiky. Užití cla mimo jiné umožňuje vcelku snadnou kontrolu. V mezinárodním obchodním systému je snaha spolupracujících zemí vzájemně koordinovat celní politiku v mezinárodním měřítku. Proto se clo považuje stále více za smluvní nástroj mezinárodní obchodní politiky. [12]

Pojem clo označuje poplatky, které stát vybere v okamžiku přechodu jeho hranice. Clo je jedním z nejdéle používaných finančních nástrojů fiskální politiky států. S rozvojem obchodu dostalo clo i další funkce, nejvýznamnější z nich je funkce ochranná. Ochrana spočívá v navýšení ceny dováženého zboží o sazbu dovozního cla, čímž je chráněn domácí trh proti cenovému znevýhodnění. [12]

Dále clo plní úlohu nástroje pro usměrnění zbožové a teritoriální struktury dovozu. Vůči jednotlivým státům či skupinám států, nebo na jednotlivé komodity lze vyměřit různé sazby dovozních cel, a tím účinně regulovat komoditní a teritoriální strukturu směny zboží.

Stát se také může pomocí cla, tedy zavedením vyšších celních sazeb, bránit dovozu surovin, materiálů či výrobků, které by měly při jejich zpracování či užívání negativní dopad na životní prostředí nebo na zdraví a život obyvatel. Clo tedy může mít i funkci ekologickou. [12]

V aktuální mezinárodní hospodářské politice se vlivem celkového uvolnění obchodu cla využívají téměř výhradně při dovozu zboží. Ve vyspělých zemích za současné mezinárodní politiky dochází k uplatnění dovozních a tranzitních cel jen ve zcela ojedinělých případech.

Cíle mezinárodní obchodní politiky mohou být za zcela ojedinělých okolností naplněny za použití některých ze speciálních cel, jako je antidumpingové clo, odvetné clo a vyrovnávací clo, ale vždy v souladu s principy dohody GATT. [12] a [19]

Antidumpingové clo je určené pro dovážené výrobky, které jsou předmětem cizího dumpingu. Mezi dumpingové výrobky se řadí ty, které mají vývozní cenu do České republiky nižší než je cena obvyklá u obdobného výrobku při běžném obchodu v zemi vývozu. Když takové výrobky ohrožují tuzemskou výrobu či její rozvoj je možné uvažovat o uplatnění antidumpingového cla. [12] a [19]

Odvetné (retorzní) clo je uplatňováno formou přírážek k běžné celní sazbě, nebo formou uvalení zvláštního cla dovozu zboží do tuzemska, při okolnostech, kdy je třeba zohlednit diskriminaci vývozu vlastních výrobků na některý ze zahraničních trhů. [12] a [19]

Vyrovňovací clo je určeno k vyrovnání prémie nebo subvence, poskytnuté přímo nebo nepřímo zahraničnímu výrobcí nebo vývozci, za účelem vytvoření, výroby nebo vývozu zboží do tuzemska. [12] a [19]

Za aktuálně obchodně politický nástroj se považují kvantitativní restrikce, podstatou jejich fungování je stanovení maximálních limitů vývozu nebo dovozu zboží a služeb. Překročení nastaveného limitu vývozu nebo dovozu je buď zcela administrativně znemožněno, nebo sankcionováno, například vyšší sazbou cla. Důvodem pro uvalení těchto restrikcí ve většině případů bývá ochrana odvětví tuzemské výroby nebo služeb. Jejich využití bývá často velmi účinné, neboť jsou používány selektivně a bez potřeby jiných ekonomických nástrojů. [12]

Kvantitativní omezování bývá ze strany mezinárodního společenství kritizováno. Zavedení těchto restrikcí může způsobit odvetná opatření dotčených států. Z toho důvodu bývá množstevní omezení v praxi uplatňováno formou tzv. autolimitačních závazků, jejichž principem je závazek vývozce nebo dovozce o omezení vývozu nebo dovozu daného zboží či služeb. [12]

Celní řízení

Při exportu a importu komodit je celní řízení zahájeno na základě celního prohlášení deklaranta, přijatého celním úřadem. V kontaktu s orgány celní správy může být celní prohlášení podáno písemnou formou nebo elektronicky, zákonem není vyloučeno ani podání ústní formou.

Záměrem celního řízení je vydání rozhodnutí o propuštění zboží do navrženého celního režimu. V případě, že je předpisy stanoveno, vyměřit daňové a celní poplatky či uplatnit ostatní obchodně-politická opatření.

3.6.2 Právní úpravy v ČR

V souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie v roce 2004 byla provedena novela celního zákona ČR, a to zákonem č. 187/2004 Sb. Tato změna stávajícího zákona byla nutná, protože Celní kodex a Prováděcí nařízení, tedy základní komunitární předpisy byly po vstupu do EU účinné pouze v rámci České republiky. Současně s tím byla do úprav zahrnuta i činnost celních orgánů, která zůstává na úrovni národně právní. [9]

Celní zákoník ČR stanovuje pojmy a postupy, které se až na drobné odchylky shodují s Celním kodexem Společenství (vydaná nařízením Rady č. 2913/92 ze dne 12. října 1992), tedy celním zákonem Evropské unie. [9]

Omezení či zákaz dovozu nebo vývozu zboží z nebo do ČR je upraveno právními předpisy, které upravují tyto oblasti:

- zdravotní ochranu občanů,
- veterinární ochranu,
- rostlinu lékařskou ochranu,
- ochranu životního prostředí,
- ochranu kulturních památek,
- bezpečnost (zbraně a střelivo),
- strategické zboží. [9]

3.6.3 Společná pravidla pro vývoz

Nařízením Rady Evropského společenství (dále též ES) č. 1061/2009 ze dne 19. října 2009, se stanovují společná pravidla pro vývoz z Evropské unie na principu zásady volného vývozu a stanovuje postupy, které v případě potřeby umožní EU uplatňovat dohled a ochranná opatření. [20]

Nařízením Rady ES č. 1061/2009 je stanovená zásada volného vývozu. Tato zásada uvádí, že na vývoz z Evropské unie do zemí mimo EU se nevztahují žádné kvantitativní limity. [20]

V případě, že dojde k neobvyklému vývoji trhu, mohou země Evropské unie přijmout náležitá ochranná opatření. Než budou ochranná opatření provedena, jsou země EU povinny informovat Komisi, která o změně informuje ostatní státy Unie. Komise si může od země, která chce přijmout ochranná opatření, vyžádat statistické údaje pro posouzení její obchodní a hospodářské situace daného produktu. Také může v souladu s právními předpisy požádat o vykonání dohledu nad zmíněnými produkty. [20]

Pro obchod se základními produkty může být stanoveno množstevní omezení vývozu, a to s ohledem na zájmy Evropské unie tak, aby se zamezilo kritické situaci způsobené nedostatkem základních produktů. Ochranná opatření jsou na návrh Komise většinou přijímány Radou. V případě nutnosti jednat okamžitě může účinná opatření provést Komise. Při účinnosti ochranných opatření jsou prováděny konzultace se záměrem analyzovat jejich účinky a ověřit jejich dodržování. Výstupem těchto konzultací je možná úprava ochranných opatření či jejich úplné zrušení, pokud pominuly důvody pro jejich zavedení. [20]

3.6.4 Společná pravidla pro dovoz

Nařízením Rady Evropského společenství č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 se stanovují společná pravidla pro dovoz do Evropské unie na základě zásady volného dovozu a určují postupy, které v případě potřeby umožní EU uplatňovat dohled a ochranná opatření pro ochranu vlastních zájmů. [21]

Nařízením Rady ES č. 260/2009 se stanovuje zásada volného dovozu zboží, pocházejícího ze zemí mimo Evropskou unii, na které se vztahují případná ochranná opatření. Uvedené nařízení postihuje dovoz produktů do EU ze zemí ležících mimo EU, vyjma textilních výrobků, které podléhají zvláštním dovozním pravidlům a také produktů pocházejících ze zemí ležících mimo EU podléhajících pravidlům dovozu daných zemí. [21]

V případě, že se dovoz do dané země Unie vyvíjí nežádoucím způsobem, může země EU přistoupit k zavedení ochranných opatření, avšak je nezbytné tyto kroky sdělit Komisi. V případě potřeby, se mohou konat konzultace, kterých se účastní zástupci zemí EU a Komise, kde lze přijmout další opatření týkající se zejména dovozních podmínek vzhledem k hospodářské a obchodní situaci. [21]

Je-li zboží dováženo do Evropské unie za takových podmínek nebo v takovém množství, které by mohlo způsobit újmu, nebo významně ohrozit výrobce v EU, lze učinit ochranná opatření. Pokud by se jednalo o členské státy Světové obchodní organizace, jsou daná opatření kumulativní. [21]

V případě platnosti ochranných opatření se jejich platnost vztahuje na veškeré zboží propuštěné do volného oběhu. Za výjimečných okolností mohou být tato opatření platná pro jeden nebo více regionů EU, avšak produkty, které jsou již na cestě, je možné vpustit do volného oběhu. Nedojde-li k prodloužení ochranných opatření, nesmí jejich trvání překročit čtyři roky. Tato doba může být prodloužena na maximální dobu osmi let, kterou již nelze překročit. [21]

Na zboží, které má původ v rozvojové zemi, jenž je členem Světové obchodní organizace, se neuplatňují ochranná opatření za podmínky, že dovoz daného produktu do EU není větší než tři procenta. [21]

4 Zboží dvojího užití

Do zboží dvojího užití se zahrnuje jak zboží, tak technologie použitelné pro civilní a vojenské účely. Seznam tohoto zboží postihuje širokou škálu výrobků, materiálů i technologií, které lze díky své povaze zneužít pro nežádoucí účely. Za tyto lze považovat vojenské a případně teroristické záměry využít zboží dvojího užití k výrobě například zbraní hromadného ničení. Z tohoto důvodu je zboží dvojího užití kontrolováno mezinárodně-kontrolními režimy.

Nový přehled zmíněného zboží byl vydán nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 ze dne 19. dubna 2012 o změně nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití [22] a [23]. Seznam tohoto zboží se pravidelně aktualizuje zejména kvůli technologickému pokroku dnešního světa.

Do skupiny zboží dvojího užití spadá velmi rozsáhlý okruh zboží a technologií. Radí se sem takové zboží, jaké může být zneužito pro nevybušné účely či pro výrobu jaderných zbraní, nosičů těchto zbraní i dalších jaderných výbušných zařízení.

Seznam lze rozdělit do následujících kategorií:

- Jaderné materiály, zařízení a příslušenství;
- Zvláštní materiály a související příslušenství;
- Zpracování materiálů;
- Elektronika;
- Počítače;
- Telekomunikace a „bezpečnost informací“;
- Snímače a lasery;
- Navigace a letecká elektronika;
- Námořní technika;
- Letecká technika a pohonné systémy. [24] a [25]

4.1 Právní rámec

V rámci Evropské unie je obchod se zbožím dvojího užití regulován mnoha právními předpisy, a to zejména zavedením jednotného kontrolního systému působením společné legislativy. Tyto předpisy jsou samostatné, avšak jako celek se doplňují a tím svou působností postihují celou problematiku obchodu s daným zbožím. Mezi nejdůležitější právní předpisy se řadí nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití spolu s nařízením č. 450/2008, kterým se stanoví modernizovaný celní kodex.

Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 428/2009 stanoví, že se seznam zboží dvojího užití uvedený v příloze I pravidelně aktualizuje v souladu s rozhodnutími přijatými v rámci režimů pro kontrolu vývozu. Poslední aktualizace přílohy I nařízení došlo u příležitosti přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 dne 19. dubna 2012. Členové mezinárodních nevládních uskupení přijali toto rozhodnutí a aktualizovali své kontrolní seznamy.

V České republice dohlíží na řešenou problematiku Oddělení mezinárodních kontrolních režimů Licenční správy, které spadá do působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu (dále též MPO) (viz obrázek 4).

**MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU**

Obrázek 4 Logo Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky [44]

4.1.1 Základní legislativa

S problematikou mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití souvisí následující zákony a nařízení:

- Nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití;
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 ze dne 19. dubna 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití – aktualizovaná příloha I – seznam zboží dvojího použití – platná od 15. června 2012;
- Zákon č. 343/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, ve znění zákona č. 281/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů;
- Nařízení vlády č. 344/2010 Sb., o stanovení formulářů žádosti o individuální a souhrnné vývozní povolení, žádosti o povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb a žádosti o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží a technologie dvojího užití, s úpravami podle sdělení č. 371/2010 (nahradilo dosavadní nařízení vlády č. 595/2004 Sb.);
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1232/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití – nová všeobecná vývozní povolení;
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství;
- Nařízení Rady (ES) č. 394/2006 ze dne 27. února 2006, kterým se mění a aktualizuje nařízení Rady (ES) č. 1334/2000, které zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití. [26] a [27] a [28]

4.1.2 Nařízení Rady (ES) č. 428/2009

Nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití je rozděleno do 8 kapitol dále uvedených:

- I. Předmět úpravy a definice (články 1 a 2);
- II. Oblast působnosti (články 3, 4, 5, 6, 7 a 8);
- III. Vývozní povolení a povolení ke zprostředkovatelským službám (články 9, 10, 11, 12, 13 a 14);
- IV. Aktualizace seznamů zboží dvojího užití (článek 15);
- V. Celní řízení (články 16, 17 a 18);
- VI. Správní spolupráce (článek 19);
- VII. Kontrolní opatření (články 20 a 21);
- VIII. Další ustanovení (články 22, 23, 24, 25, 26, 27 a 28). [25]

Důležitou kapitolou je kapitola I, která definuje pojmy, jako je zboží dvojího užití, vývoz, vývozce, vývozní prohlášení, zprostředkovatelské služby, zprostředkovatel, tranzit a další. Definice vybraných pojmů:

- „Zbožím dvojího užití“ je zboží včetně softwaru a technologií, které lze použít, jak pro civilní, tak i vojenské účely a které zahrnuje veškeré zboží, které může být použito, jak pro nevýbušné účely, tak i pro jakoukoliv formu podpory výroby jaderných zbraní nebo jiných jaderných výbušných zařízení;
- „Vývozem“ je režim vývozu ve smyslu článku 161 nařízení (EHS) č. 2913/92 (celní kodex Společenství), zpětný vývoz ve smyslu článku 182 uvedeného kodexu; nikoliv však včetně zboží v tranzitu, a přenos softwaru nebo technologií elektronickými prostředky, a to i faxem, telefonem, elektronickou poštou nebo jakýmkoliv jinými elektronickými prostředky do místa určení mimo Evropské společenství; to zahrnuje zpřístupnění takového softwaru a technologií v elektronické formě právnickým a fyzickým osobám a partnerství mimo Společenství. Ústní předávání technologií je vývozem rovněž v případě, že je technologie popisována do telefonu;

- „Vývozcem“ je jakákoliv fyzická nebo právnická osoba nebo partnerství, jejímž nebo jehož jménem je podáváno vývozní prohlášení, totiž osoba, která je v okamžiku přijetí prohlášení smluvní stranou smlouvy uzavřené s příjemcem ve třetí zemi a která je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží z celního území Společenství. Nebyla-li uzavřena smlouva o vývozu nebo nejedná-li tato osoba svým jménem, rozumí se vývozcem osoba, která je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží z celního území Společenství. Dále fyzická nebo právnická osoba nebo partnerství, která nebo které rozhoduje o přenosu nebo zpřístupnění softwaru nebo technologií elektronickými prostředky, včetně faxu, telefonu, elektronické pošty nebo jakýmkoliv jinými elektronickými prostředky do místa určení mimo Společenství;
- Má-li podle smlouvy, na které je vývoz založen, právo nakládat se zbožím dvojího užití osoba usazená mimo Společenství, považuje se vývozce za smluvní stranu usazenou ve Společenství;
- „Vývozním prohlášením“ je právní úkon, kterým projevuje osoba předepsanou formou a způsobem svoji vůli propustit zboží dvojího užití do režimu vývozu;
- „Zprostředkovatelskými službami“ je sjednávání nebo organizování operací týkajících se nákupu, prodeje nebo dodávek zboží dvojího užití ze třetí země do jakékoliv jiné třetí země nebo prodej nebo nákup zboží dvojího užití, které je umístěno ve třetích zemích za účelem jejich přepravy do jiné třetí země;
- Pro účely tohoto nařízení je z této definice vyloučeno poskytování pouze doplňkových služeb. Doplňkovými službami jsou přeprava, finanční služby, pojištění, obnova pojištění nebo obecně propagace a podpora;
- „Zprostředkovatelem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba nebo partnerství se sídlem v členském státě Společenství nebo v něm usazené, které poskytují služby uvedené v bodě 2 ze Společenství na území třetí země. [25]

V nařízení Rady (ES) č. 428/2009 je dále obsaženo pět příloh (přílohy II – VI), příloha I je upravena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012. Přílohy II – VI obsahují:

- Příloha II: Všeobecné vývozní povolení Společenství č. EU001;
- Příloha IIIa: Vzory formuláře pro individuální nebo souhrnná vývozní povolení;
- Příloha IIIb: Vzor formuláře pro povolení pro zprostředkovatelské služby;
- Příloha IIIc: Společné prvky zveřejňování národních všeobecných vývozních povolení ve vnitrostátních úředních věstnících;
- Příloha IV: Seznam zboží dvojího užití, které vyžaduje povolení při přepravě uvnitř Společenství;
- Příloha V: Zrušená nařízení a jeho následné změny;
- Příloha VI: Srovnávací tabulka. [25]

V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 ze dne 19. dubna 2012 o změně nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití je uvedena příloha I: Seznam zboží dvojího užití. Toto nařízení je platné od 15. června 2012 a je dostupné na webové adrese: <http://eur-lex.europa.eu>.

K identifikaci položek v seznamu kontrolovaného zboží se používá pětimístný kód označovaný jako tzv. referenční číslo. Toto číslo slouží zejména k usnadnění orientace v seznamu.

Na prvním místě referenčního čísla je kategorie zboží, kterých je devět:

- Kategorie 0: Jaderné materiály, zařízení a příslušenství;
- Kategorie 1: Zvláštní materiály a související příslušenství;
- Kategorie 2: Zpracování materiálů;
- Kategorie 3: Elektronika;
- Kategorie 4: Počítače;
- Kategorie 5: Telekomunikace a „bezpečnost informací“;

- Kategorie 6: Snímače a lasery;
- Kategorie 7: Navigace a letecká elektronika;
- Kategorie 8: Námořní technika;
- Kategorie 9: Letecká technika a pohonné systémy CS. [24] a [25]

Druhá pozice obsahuje podkategorii zboží:

- "A" – systémy, zařízení a součásti;
- "B" – zkušební, kontrolní a výrobní zařízení;
- "C" – materiály;
- "D" – software;
- "E" – technologie. [25]

Číslo příslušného mezinárodního kontrolního režimu zaujímá třetí místo:

- "0" – Wassenaarské ujednání;
- "1" – Režim kontroly raketových technologií;
- "2" – Skupina jaderných dodavatelů;
- "3" – Australská skupina;
- "4" – Úmluva o zákazu chemických zbraní;
- "9" – národní specifika. [25]

Na čtvrté a páté pozici je uvedeno pořadové číslo položky.

Například referenční číslo 1C351 má položka ze seznamu zboží dvojího užití Lidské patogeny, původci zoonóz a „toxiny“, která patří do kategorie zboží 1 (materiály, chemikálie, „mikroorganismy“ a „toxiny“) do podkategorie C (materiály), do mezinárodního kontrolního režimu 3 (Australská skupina) a číslo 51 představuje pořadové číslo položky.

4.1.3 Celní kodex

Nařízení evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství tzv. Modernizovaný celní kodex. [29]

Tento kodex určuje právní předpisy týkající se dovozu a vývozu zboží, tedy i zboží dvojího užití mezi třetími zeměmi a zeměmi Společenství. Jeho hlavním cílem je ulehčení obchodování a současně snaha o zaručení vysoké bezpečnostní úrovně na hranicích.

Zmíněný celní kodex nahradil "starý" celní kodex Společenství, který byl vydán roku 1992. Nový celní kodex zavádí moderní elektronické celní prostředí. Postihuje společná celní pravidla států Unie a současně umocňuje vzájemné působení informačních systémů všech celních orgánů členských států.

Po uplynutí platnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli (ESUO) v roce 2002 došlo následně k přijetí nových členů do Evropské unie a modernizaci Celního kodexu společenství, který byl vytvořen v souladu s Mezinárodní úmluvou o zjednodušení a sladění celních režimů a Listinou základních práv EU.

V modernizovaném celním kodexu vydaném v dubnu 2008 jsou zahrnuta:

- obecná ustanovení, která se týkají pole působnosti celních předpisů, činnosti celních orgánů a práv či povinností osob v souvislosti s celními předpisy;
- hlavní faktory v uplatňování dovozních a vývozních cel a jiné prostředky mezinárodního obchodu se zbožím, například původ zboží nebo celní sazebník;
- celní dluh¹ a jistoty tohoto dluhu;
- zpracování zboží, které vstupuje na celní území Evropského společenství;
- pravidla propuštění zboží do celního režimu, celní status, ověřování, propuštění zboží² a nakládání s ním;
- propuštění zboží do volného oběhu a související osvobození od dovozních cel;

¹ Celní dluh: povinnost osoby uhradit částku dovozního nebo vývozního cla vztahující se na určité zboží na základě platných celních předpisů. [29]

² Propuštění zboží: krok, jímž celní úřady dají zboží k dispozici pro účely stanovené celním režimem, pod nějž spadají. [29]

- uskladnění, zušlechtění, tranzit a zvláštní použití, které spadají pod zvláštní celní režimy;
- zacházení se zbožím odcházejícím z celního území ES (osvobození od vývozního cla, vývoz i zpětný vývoz a zboží opouštějící celní území);
- postupy, které umožní Komisi přijímání nových prováděcích opatření týkajících se kodexu.

Nová ustanovení se týkají racionalizace celních postupů s cílem jednak usnadnit obchodování, ale i zamezit novým hrozbám. [25]

Modernizovaný celní kodex zavádí elektronické metody se záměrem umocnit společná právní a provozní hlediska celních úřadů, a to s cílem:

- zaručit obecné zjednodušení a jednotné uplatňování celních předpisů;
- zlepšit celní kontroly, které jsou založeny zejména na analýze rizik jako součást společného rámce pro řízení rizik³. Jiné než celní kontroly musí, kdykoli je to možné, být vykonávány zároveň s kontrolami celními (one-stop-shop);
- usnadňovat celní odbavení, které bude plně elektronické, nabídne maximální míru zjednodušení a bude moci být vykonáváno centralizovaně;
- zefektivnit stávající celní režimy „s hospodářským účinkem a/nebo s podmíněným osvobozením od cla“, které jsou reorganizovány do „zvláštních režimů“ umožňujících tranzit (vnější či vnitřní), uskladnění (dočasné uskladnění, uskladnění v celním skladu, svobodná pásma), zvláštní použití (dočasné použití či konečné použití) nebo zušlechtění (aktivní či pasivní zušlechtovací styk) zboží, aby byly více zohledněny ekonomické potřeby subjektů a zajištěna lepší dostupnost těchto služeb. [29]

³ Riziko je pravděpodobnost, že v souvislosti se vstupem, odchodem, tranzitem, přepravou nebo místem určení zboží putujícího mezi celním územím Společenství a zeměmi nebo územími nacházejícími se mimo toto území nebo u zboží, které nemá status Společenství, nastane událost, která bude mít za následek: zamezení správnému použití opatření Společenství nebo vnitrostátních opatření; ohrožení finančních zájmů Společenství a jeho členských států; vznik hrozby pro bezpečnost či jistotu Společenství a jeho obyvatel, pro zdraví osob, zvířat či rostlin, pro životní prostředí či spotřebitele. [29]

Elektronické systémy fungují společně a usnadňují tak výměnu informací v rámci celních úřadů a plnění zásad o ochraně údajů. Tyto systémy se zaměřují na:

- formality plněné hospodářskými subjekty⁴;
- celní režimy (zejména v případě centralizovaného celního odbavení) a registraci/schválení hospodářských subjektů (identifikace a registrace hospodářských subjektů; status schváleného hospodářského subjektu – „celní zjednodušení“ a/nebo „bezpečí a jistota“);
- řízení rizik společným rámcem Komise a členských států. To umožní celním úřadům provádět kontroly založené na analýzách na úrovni národní, úrovni Společenství a úrovni mezinárodní. [29]

4.1.4 Zelená kniha

Dne 30. června 2011 přijala Komise Evropské unie Zelenou knihu, která je systémem EU určeným ke kontrole vývozu zboží dvojího užití. Má zaručit konkurenceschopnost a bezpečí měnicího se světa.

Zelená kniha má za cíl rozvinout veřejnou debatu o funkčnosti současného systému EU pro kontrolu zboží dvojího užití. Tato diskuse je založena na myšlence shromáždit informace od vlád států Unie, akademické obce, nevládních organizací a veřejnosti:

- analýzy současného stavu systému s cílem vytvořit revizi systému,
- změn systémů Evropské unie v rámci exportu zboží dvojího užití zacílené přizpůsobit systém rychle se rozvíjejícímu současnému světu.

Výstupy této diskuse přispějí ke stanovení kladných a záporných vlastností tohoto systému a naznačí dlouhodobé představy EU v oblasti kontroly vývozu. Tyto výstupy budou implementovány na konkrétní změny současného systému.

⁴ Hospodářský subjekt: osoba v rámci svých obchodních aktivit zapojená do činností, jimiž se zabývají právní předpisy v celní oblasti. [29]

Struktura zelené knihy

S cílem usnadnit konzultační postup a oddělit krátkodobé prvky procesu přezkumu od diskusí o střednědobé až dlouhodobé vizi je tato zelená kniha rozdělena na tři zvláštní části:

- první část se zabývá širším kontextem kontrol vývozu,
- druhá část pojednává o stávajícím systému EU pro kontrolu vývozu zboží dvojího užití, který je stanoven v nařízení č. 428/2009,
- třetí část se zabývá možným směřováním vývoje rámce EU pro kontrolu vývozu zboží dvojího užití. [30]

4.1.5 Sankce

Vývozci či jiné osobě manipulující se zbožím dvojího užití mohou být uloženy sankce, pokud nebudou-li splněny požadavky plynoucí z nařízení Rady nebo zákona č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití, v platném znění.

4.2 Mezinárodní kontrolní uskupení

Povolovací řízení pro obchod se zbožím dvojího užití má na starost oddělení mezinárodních kontrolních režimů. Mezinárodní obchod s daným zbožím je vzhledem k jeho významnosti pod dohledem mezinárodních kontrolních uskupení. Zúčastněné země se včetně České republiky aktivně podílí na dodržování pravidel v oblasti mnohostranné směny zboží.

Nejdůležitějšími mezinárodními kontrolními uskupeními jsou Wassenaarské ujednání, Skupina jaderných dodavatelů, Australská skupina, Režim kontroly raketových technologií a Organizace pro zákaz chemických zbraní.

Wassenaarské ujednání (dále též WA – z anglického Wassenaar Arrangement) bylo založeno k podpoře mezinárodní i regionální bezpečnosti a stability. [31] a [32] Chce toho dosáhnout zprůhledněním a vyšší odpovědností v přesunech zboží dvojího

užití a konvenčních zbraní. Jde o snahu zúčastněných států zajistit prostřednictvím svých národních politik, aby přesuny těchto položek nepřispívaly k rozvoji či posílení vojenských schopností.

Skupina jaderných dodavatelů (dále též NSG – z anglického Nuclear Suppliers Group) je uskupení, jehož cílem je zamezit šíření jaderných zbraní nebo jiných jaderných výbušných zařízení. [31] a [33] Toho se snaží dosáhnout tím, že vydává pokyny pro mírový jaderný obchod a spolupráci v oblasti jaderné energie.

Australská skupina (dále též AG – z anglického The Australia Group) je neformální fórum zemí, které zajišťuje, aby vývoz nepřispíval k rozvoji chemických či biologických zbraní. [31] a [34] To se projevuje prostřednictvím harmonizace vývozních kontrol. Hlavním cílem je použití licenčních opatření, aby vývoz chemických látek, biologických látek a zboží dvojího užití nepřispíval k šíření chemických a biologických zbraní (dále též CBW). Všechny zúčastněné státy AG jsou smluvními stranami Úmluvy o chemických zbraních (CWC) a Úmluvy o biologických zbraních (BWC) a silně podporují úsilí v rámci těchto úmluv, jak zbavit svět CBW.

Režim kontroly raketových technologií (dále též MTCR – z anglického The Missile Technology Control Regime) je dobrovolné sdružení zemí, které usilují o nešíření raket, kompletních raketových systémů, bezpilotních vzdušných prostředků, a související technologie pro tyto systémy schopné nést zbraně hromadného ničení. [35] Spočívá v koordinaci vývozních licencí zaměřených na prevenci šíření raket a nosičů.

Organizace pro zákaz chemických zbraní (dále též OPCW – z anglického Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons) je organizací za účelem zajištění dodržování Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich ničení. Úmluva je prvním komplexním mechanismem, který směřuje k likvidaci celé jedné kategorie zbraní hromadného ničení a současně stanovuje opatření pro kontrolu plnění tohoto závazku. [36] a [37] Nejdůležitějším cílem je vyloučení možnosti užití chemických zbraní v zájmu celé populace.

Prováděné mezinárodní kontroly v rámci těchto uskupení nemají zakazující ani omezující charakter pro legální vývoz zboží dvojího užití. Existuje-li riziko zneužití určitých dodávek k následnému bezdůvodnému kumulování konvenčních zbraní či zbraní hromadného ničení. Ověřování koncového uživatele, a to podnikatele nebo státního orgánu, často představuje časový skluz v uskutečnění dodávky zboží dvojího užití, což je bráno za negativní. Přispívá však k odhalení snahy poškodit, jak zájmy státu z hlediska zahraniční politiky a bezpečnosti, tak obchodní zájmy podnikatele nechtěně zainteresovaného do nekalých aktivit.

4.3 Systém kontroly pohybu zboží

Dovoz zboží dvojího užití do Evropské unie není omezen ani opatřen nutností povolení. Oproti tomu je vývoz do třetích zemí⁵ regulován a vyžaduje získání oficiálního vývozního povolení. Získání tohoto povolení je nezbytné z důvodu zabránění vývozu zboží do států, kde by mohlo být toto zboží zneužito k tvorbě či hromadění zbraní hromadného ničení nebo využito nežádoucími organizacemi k teroristickým či vojenským účelům.

Vývozce zboží dvojího užití je navíc povinen vést evidenci vývozu, archivovat vývozní dokumenty a na požádání je předložit celním orgánům nebo Licenční správě MPO. [23] V případě dodávek zboží spadajícího do kontrolního režimu je dodavateli uložena povinnost zřetelně označit, že jde o dodávku se zbožím dvojího užití (DUAL USE GOODS) ve všech nutných obchodních dokumentech, a to i v případě tuzemských dodávek.

Vývozní licence je neopomenutelnou součástí vývozu zboží, a to jak v případě, že dvojití užití představuje samostatné zboží nebo je složkou výrobku jiného. Vývozce je povinen doložit celním orgánům dané země skutečnost, že dodávka spadá do kontrolního režimu.

⁵ Třetí země - označení pro země nepatřící do Evropské unie.

Účinný společný systém kontrol vývozu zboží dvojího užití je nezbytný proto, aby byl zajištěn soulad s mezinárodními závazky a povinnostmi Evropské unie, zejména pokud jde o nešíření zboží a zároveň byly zajištěny rovné podmínky pro vývozce v EU. [22] Společný systém mezinárodních kontrol se podílí na zjednodušení pohybu zboží dvojího užití v rámci Unie.

4.3.1 Kontrola vývozu zboží

Z hlediska exportu zboží dvojího užití se za vývoz považují dodávky kontrolovaného zboží do oblastí mimo Unii, tedy do třetích zemí. Tímto vývozem se z hlediska kontrol rozumí:

- vývoz propuštěného zboží do celního režimu vývozu ve smyslu čl. 161 celního kodexu,
- zpětný vývoz zboží ve smyslu čl. 182 celního kodexu,
- přenos softwaru nebo technologií elektronickými prostředky, faxem nebo telefonem do místa určení mimo Evropskou unii. [26]

Export zboží v rámci členských zemí Evropské unie, tedy vnitrounijní dodávky zboží, není z hlediska legislativy považován za vývoz zboží. Pohyb tohoto zboží v rámci Unie nepodléhá kontrole a je tedy umožněn bez nutnosti vývozního povolení. Kontrole však některé druhy zboží podléhají. Jejich seznam je uveden v příloze IV k nařízení Rady (ES) č. 428/2009.

4.3.2 Povolení k vývozu

Při vývozu zboží je nutné povolení v následujících případech:

- pokud se jedná o zboží, které je charakterizováno v seznamu kontrolovaného zboží, který je uvedeném v příloze I nařízení č. 388/2012,
- zboží není uvedeno v seznamu zboží dvojího užití, avšak vyžadují to obchodní či bezpečnostní zájmy státu, tzv. opatření catch-all (viz kapitola 4.3.3),

- u realizace nehmotných vývozů realizovaných elektronickou cestou, kde jsou předmětem vývozu citlivé technologie nebo software,
- poskytování pomoci technické povahy – avšak platí jen pro přesně stanovené případy.

Ke zboží dvojího užití, které je vyváženo z Evropské unie do země ležící mimo Unii je potřebné povolení k vývozu. Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 ze dne 19. dubna 2012 o změně nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití obsahuje aktualizovaný seznam zboží dvojího užití, které toto povolení vyžaduje.

V případě, kdy je vývozce vnitrostátními orgány příslušné země informován, že by zboží, které není uvedeno v příloze I mohlo být celé nebo z části využito pro nežádoucí účely, je potřeba i pro toto zboží opatřit vývozní povolení. Nebo je-li si vývozce sám vědom možného nebezpečí zneužití je povinen informovat zmíněné úřady. Nežádoucími účely zneužití zboží jsou následující způsoby:

- pro zemi, do které je zboží určeno je uvaleno zbrojní embargo,
- konečné použití pro vojenské účely,
 - zboží je zařazeno v seznamu vojenského materiálu,
 - využití zkušebního, výrobního či analytického zařízení, případně částí k výrobě, vývoji, případně údržbě zboží zařazeno v seznamu vojenského materiálu,
 - využití nedokončených výrobků k výrobě vojenského materiálu zařazeno v seznamu vojenského materiálů,
- využití jako součásti či dílu zboží vojenského charakteru vyvezeného z Unie bez příslušného povolení.

Rozhodnutí, zda je dané zboží předmětem vývozního povolení, určí vývozce na základě dále uvedených aspektů:

- **co se vyváží** – jde o přesné posouzení zboží. Dle technických parametrů, případně za pomoci výrobce by měl být vývozce schopen rozpoznat, zda vyvážené zboží není obdobné specifikace a vlastností, jako zboží uvedené v kontrolním seznamu zboží, pro které existují jistá omezení a tedy povinnost mít vývozní povolení,
- **kam se vyváží** – jde o zhodnocení rizika vzhledem k regionu nebo státu, pro které je zboží nebo technologie určeno,
- **koncový uživatel a konečné použití** – jde o prověření obchodního partnera, jeho spolehlivosti a pravdivosti poskytnutých informací.

4.3.3 Catch-all

Kontrolní opatření označené Catch-all, bylo zavedeno se záměrem umožnit jednodušší kontrolu libovolného zboží, tedy takového, které není předmětem seznamu kontrolovaného zboží dle přílohy I. V případě, kdy je vývozce informován, v rámci České republiky, Ministerstvem průmyslu a obchodu, nemůže bez příslušného povolení vyvážet zboží, služby či technologie, které by bylo možno celé nebo z části užít v souvislosti s výrobou zbraní hromadného ničení (dále též ZHN), a nebo k vojenskému použití. Také v případě, že na cílovou zemi je uvaleno zbrojní embargo plynoucí z rezoluce Rady bezpečnosti OSN, rozhodnutí Rady EU či Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

4.3.4 Zprostředkovatelské služby

Zprostředkovatelskými službami se rozumí sjednávání nebo organizování operací týkajících se nákupu, prodeje nebo dodávek zboží dvojího užití ze třetí země do jakékoliv jiné třetí země nebo prodej či nákup zboží dvojího užití, které je umístěno ve třetích zemích za účelem jejich přepravy do jiné třetí země. [22]

Jakákoliv právnická nebo fyzická osoba, se sídlem v kterémkoliv státě Unie, se může stát zprostředkovatelem, který nabízí své zprostředkovatelství při obchodu se zbožím do třetích zemí.

U zboží uvedeného v příloze I nařízení č. 388/2012 je pro poskytování zprostředkovatelských služeb nutné povolení, a to v případě, že orgány daného státu obeznámily zprostředkovatele se skutečností, že dané zboží může být využito k výrobě zbraní hromadného ničení či jejich nosičů. Případně, když by si byl zprostředkovatel sám vědom toho, že jde o takové zboží, je povinen s tím seznámit příslušné vnitrostátní orgány. V rámci předpisů daného státu je možné tyto kontroly rozšířit i na širší okruh zprostředkovatelských situací.

Formulář žádosti o povolení k poskytnutí zprostředkovatelských služeb souvisejících se zbožím dvojího užití je uveden v nařízení vlády č. 344/2010 Sb. v příloze II. [27] Potřebné povolení vystavují pověřené vnitrostátní orgány Unijní země. V příslušném povolení pro pohyb zboží mezi dvěma, případně více zeměmi mimo Evropskou unii je vždy uvedeno o jaký druh zboží se jedná, včetně jeho množství. Veškerá vývozní povolení pro zprostředkovatelské služby mají platnost v rámci celé Evropské unie.

V případě, že má daná země Unie obavu, že by mohlo dojít k významnému ohrožení bezpečnosti, může v souladu se zmíněným nařízením požadovat po zemi, která vývozní povolení hodlá udělit, aby tak neučinila a v případě, že již bylo povolení vydáno, může žádat o jeho úpravu, pozastavení nebo úplné zrušení. V takovém případě, kdy dojde k omezení či zákazu tranzitu zboží dvojího užití obsaženém v příloze I, je daná země povinna informovat Komisi a příslušné úřady zbylých zemí Unie.

Pokud hodlá země udělit zprostředkovatelské či vývozní povolení, případně rozhodnutí o tranzitu, je její povinností prověřit, zda jiné země EU již toto nezamítly. V případě, že již došlo k zamítavému vyjádření jiných zemí, je potřeba vést vzájemné konzultace. Zprostředkovatel a vývozce zboží, které spadá do režimu kontrol, musí detailně evidovat informace o svých zprostředkovatelských službách a vývozech.

V případě přepravy zboží dvojího užití mezi zeměmi EU, které je obsaženo v příloze IV příslušného nařízení, je také vyžadováno přepravní povolení. Země Unie mohou uplatňovat další interní předpisy, které rozšiřují kontrolu přepravy vybraného zboží v rámci Evropské unie.

4.3.5 Přepravní povolení

Při vývozu zboží podléhajícího kontrole se vyžadují určitá povolení. Existují čtyři druhy – Všeobecné vývozní povolení, Národní všeobecné vývozní povolení, Souhrnné povolení a Individuální povolení.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1232/2011, nová všeobecná vývozní povolení ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití určuje rozsah kontrolovaného zboží, jehož vývoz do daných specifických lokalit je umožněn na základě **Všeobecných vývozních povolení** (dále též EU GEAs – z anglického EU General Export Authorisations). EU GEAs jsou poskytovány na vývoz některého zboží do některých míst určení uvedených v příloze II nařízení o dvojím užití. Existuje šest těchto povolení:

- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU001 – Vývoz do Austrálie, Kanady, Japonska, Norska, na Nový Zéland, do Švýcarska včetně Lichtenštejnska, do Spojených států amerických;
- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU002 – Povolení pro vývoz určitého zboží dvojího užití do určitých míst určení;
- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU003 – Vývoz po opravě/výměně;
- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU004 – Dočasný vývoz na výstavu nebo veletrh;
- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU005 – Telekomunikace;
- Všeobecné vývozní povolení Unie č. EU006 – Chemické látky. [38] a [39]

Užití všeobecného vývozního povolení podléhá jednotlivým všeobecným vývozním povolením. Vývozce vyvážející zboží dvojího užití dle těchto podmínek musí postupovat v souladu s danými ustanoveními a platnou legislativou. Musí se tedy registrovat na Licenční správě Ministerstva průmyslu a obchodu. Registrace se provádí písemnou formou, (vzor dopisu pro registraci – viz příloha č. 1), kde je uvedeno identifikační číslo vývozce, obchodní jméno a sídlo. Dále musí být přiložen živnostenský list nebo výpis z obchodního rejstříku, a to v originálu nebo úředně ověřená kopie s datem starým do tří měsíců.

Žádosti, jejichž vzory stanovuje nařízení vlády č. 344/2010 Sb., musí být doloženy zejména:

- obchodním dokladem (kupní smlouva nebo její návrh) s přesnou specifikací kontrolovaného zboží včetně uvedení jeho množství,
- prohlášením zahraničního konečného uživatele (v originálu na hlavičkovém papíru), že zboží nebude používáno k výrobě nebo vývoji zbraní hromadného ničení, že bude používáno pouze k uvedenému účelu a nebude bez souhlasu země vývozce reexportováno, popř. originálem dovozního certifikátu příslušného orgánu státu dovozu,
- originálem nebo úředně ověřenou fotokopií výpisu z obchodního rejstříku vývozce ne staršího než tři měsíce,
- v případě vývozu kontrolovaného zboží v jaderné oblasti kopií povolení Státního úřadu pro jadernou bezpečnost,
- prohlášením o dalších skutečnostech, pokud by mohly mít význam pro výsledek řízení (např. v případě žádosti o souhrnné vývozní povolení schopnost dodržovat režim kontroly vývozu, zejména ověřovat konečné použití vyváženého zboží),
- dalšími doklady a informacemi umožňujícími řádné posouzení případu – z podnětu Ministerstva průmyslu a obchodu. [26]

Národní všeobecná vývozní povolení (dále též NGAs – National general export authorisations [38]) může být vystaveno do konkrétních zemí Evropské unie, za následujících podmínek:

- nejsou v rozporu se stávajícími všeobecnými vývozními povoleními,
- nepokrývají některé z položek uvedených v části 2 přílohy II nařízení Rady (ES) č. 428/2009. [40]

Za vývoz se považují dodávky zboží dvojího užití do třetích zemí. V případě, kdy na danou dodávku nelze uplatnit všeobecné vývozní povolení, je třeba zažádat o vydání individuálního povolení případně souhrnného vývozního povolení. Vývozem se rozumí i přenos technologií či softwaru pomocí elektronické cesty, a to i telefonem či faxem do cílového místa mimo území Unie. Kontrolované zboží je uvedeno v seznamu, který je přílohou I nařízení Rady (EU) č. 388/2012.

Formulář žádosti pro vydání souhrnného či individuálního vývozního povolení je obsažen v příloze I nařízení vlády č. 344/2010 Sb. [39]

Vývozce, který žádá o souhrnné nebo individuální povolení k vývozu, svou žádost podává písemně na předepsaném formuláři. Ke každé žádosti musí být doloženy následující podklady:

- návrhem na uzavření smlouvy nebo uzavřenou smlouvou mezi vývozcem a jeho zahraničním partnerem s přesnou specifikací zboží,
- originálem nebo úředně ověřenou kopií výpisu z obchodního rejstříku ne starší 90 dnů,
- dovozním certifikátem příslušného orgánu státu dovozu nebo prohlášením zahraničního konečného uživatele o konečném užití zboží (prohlášení konečného uživatele),
- v případě jaderných položek povolením Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, případně dalšími doklady (§ 8 zákona č. 594/2004 Sb.). [27]

Každá žádost o vydání souhrnného či individuálního vývozního povolení musí být doplněna kolikem o požadované hodnotě a potvrzena oprávněným jednatelem firmy.

Souhrnné povolení (z anglického Global authorisations [38]) je vydáváno příslušnou zemí Evropské unie konkrétnímu vývozci tak, aby mohl vyvážet jednu, případně více položek konečným uživatelům do jedné či více zemí.

Individuální povolení (z anglického Individual licenses [38]) je vydáváno příslušnou zemí Evropské unie danému vývozci, aby mohl vyvážet pouze jedinému koncovému uživateli. V povolení je stanoveno přesné množství a specifikován druh zboží dvojího užití dle smluvního ujednání mezi obchodními partnery, tedy vývozcem a zahraničním obchodním partnerem.

4.3.6 Doplnková opatření

Vnitrostátní orgány mohou při vývozu požadovat kontrolu i takového zboží, které není uvedeno v seznamu zboží dvojího užití (viz články 4 a 8 nařízení Rady č. 428/2009 Sb.). Vývozci by se proto měli odkazovat na příslušné vnitrostátní právní předpisy a ověřovat si situaci pro konkrétní transakci.

Tyto ad-hoc kontroly mohou být použity tam, kde je riziko, že vývoz určitému koncovému uživateli by mohl být zneužit pro výrobu zbraní hromadného ničení, nebo by byl v rozporu s uvaleným embargem, nebo v některých dalších situacích uvedených v nařízení.

Pověřené státní orgány zemí Unie jsou oprávněny vydat zákaz na export zboží dle přílohy I, tedy zboží dvojího užití, do třetích zemí, pokud nabyly podezření, že by zboží jako celek případně i jeho část mohlo být použito k výrobě zbraní hromadného ničení či jejich nosičů. V rámci veřejné bezpečnosti a ochrany lidských práv může země EU uplatnit další své právní předpisy a omezit či zakázat vývoz zboží dvojího užití uvedeného v příloze I. Transzitní kontroly lze rozšířit i na širší okruh situací, a to dle příslušné právní úpravy konkrétního státu.

4.3.7 Převody zboží dvojího užití mezi zeměmi EU

Se zbožím dvojího užití může v rámci Evropské unie probíhat volný obchod s výjimkou produktů uvedených v nařízení Rady č. 428/2009 Sb. v příloze IV, na které se vztahují určitá omezení.

Dodavatelé, kteří chtějí převážet zboží, které podléhá uvedeným omezením, musejí kontaktovat příslušné vnitrostátní orgány (Ministerstvo průmyslu a obchodu), kde získají podrobné informace a podmínky pro uskutečnění požadovaného transferu zboží.

Mezinárodní dovozní certifikát

Pokud zahraniční partner při dovozu do České republiky požaduje stanovisko státního orgánu, může být na základě písemné žádosti vydán mezinárodní dovozní certifikát. Formulář pro podání žádosti o vydání mezinárodního dovozního certifikátu (viz příloha č. 2) je v příloze III nařízení vlády č. 344/2010 Sb.

Koordinační skupina

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 ze dne 19. dubna 2012 o změně nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, zřizuje Koordinační skupinu pro dvojí užití. Tato skupina je složena ze zástupců jednotlivých států Unie a jejím předsedou je zástupce Komise. Koordinační skupina posuzuje a zabývá se otázkami vznesenými z řad zástupců členských států a předsedy, směřujících k uplatňování daného nařízení. Každoroční zprávu pro Evropský parlament o analýzách, konzultacích a činnosti Koordinační skupiny pro dvojí užití zhotovuje Komise.

4.4 Vnitrostátní přístupy ke kontrolám vývozu

V Evropské unii je obecný rámec kontrol vývozu zboží dvojího užití stanoven nařízením Rady. V praxi jsou však v rámci Unie uplatňovány specifické přístupy, neboť

provádění kontrol vývozu tohoto zboží je z velké části na právních předpisech jednotlivých členských států. Zmíněná odlišnost ve vnitrostátních přístupech dělí kontroly vývozu do tří obecných skupin:

- **Správní** – K záležitostem, kterými jsou požadavky na vykazování a registrování vývozců přistupují jednotlivé členské státy velmi rozdílně. Existují rozdíly mezi členskými státy v požadavcích na vývozce. V některých zemích je požadováno, aby vývozci, než je jim umožněno vyvážet zboží dvojího užití, zavedli vnitřní programy dodržování předpisů.
- **Věcné** – V různých státech dochází k rozdíům v uplatňování některých povolení o zboží dvojího užití vydaných Radou. Některé členské státy zavedly tzv. široká národní všeobecná vývozní povolení, která umožňují jejím vývozcům jednodušší export zboží oproti jiným členským státům, kde taková zjednodušující opatření zavedena nebyla.
- **Operativní** – výklad záznamů v kontrolním seznamu je v některých členských státech odlišný a opatření catch-all o kontrolách zboží dvojího užití se liší a tím umožňuje uplatňovat různé požadavky na kontrolu zboží uvedeného v příslušném seznamu.

Výše zmíněné rozdíly způsobují případy, kde dodávka určitého zboží může být z jednoho státu Unie významně opožděna nebo také zakázána a naopak z jiného státu Unie vývoz zboží proběhne bez sebemenších komplikací a zdržení vlivem formálních záležitostí.

4.5 Chemické látky a přípravky

Jak již bylo uvedeno, zboží dvojího užití postihuje velmi širokou oblast zboží. Jednou ze specifických oblastí jsou chemické přípravky. Vývoz a dovoz nebezpečných chemických látek a přípravků se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 ze dne 17. června 2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek a zahrnuje především pojmy, jako jsou chemické látky a přípravky, nebezpečné látky, látky se zákazem vývozu, databáze EDEXIM, dovozce, vývozce, smluvní strana, a jiné.

Některé pojmy jsou dle uvedeného nařízení definovány následovně:

- chemické látky jsou chemické prvky a jejich sloučeniny v přírodním stavu nebo získané výrobním postupem, včetně případných přísad nezbytných pro uchování jejich stability a jakýchkoliv nečistot vznikajících ve výrobním procesu, s výjimkou rozpouštědel, která lze oddělit bez ovlivnění stability látky nebo změny jejího složení. Tato definice se vztahuje na látky bez ohledu na to, zda se vyskytují jako takové nebo jsou obsažené v přípravcích nebo jsou přípravky (čl. 3. odst. 1 nařízení);
- přípravky jsou směsi nebo roztoky složené ze dvou nebo více látek;
- nebezpečnými látkami jsou nebezpečné látky nebo přípravky, které mají jednu nebo více nebezpečných vlastností, které jsou klasifikovány v některé z kategorií v § 2 odst. 2 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“);
- postupem PIC (z anglického – Prior Informed Consent) se rozumí postup předchozího souhlasu stanovený úmluvou;
- látkou, na kterou se vztahuje postup oznámení o vývozu, je každá látka, která je ve Společenství zakázána nebo přísně omezena v jedné nebo více kategoriích nebo podkategoriích, uvedená v části 1 přílohy I nařízení č. 689/2008;
- látkou, na kterou se vztahuje postup PIC, je každá látka, na kterou se vztahuje postup předchozího souhlasu podle článku 12 a 13 nařízení, uvedená v části 3 přílohy I nařízení;
- látkou, na kterou se vztahuje zákaz vývozu je každá látka, jejíž vývoz je zakázán podle článku 14 nařízení, uvedená v příloze V nařízení;
- vývozem je trvalý nebo dočasný vývoz, tj. propuštění látky nebo přípravku do režimu vývozu nebo pasivního zušlechťovacího styku nebo přidělení celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Společenství;
- dovozem je propuštění látky nebo přípravku do režimu volného oběhu, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem nebo dočasného použití;

- vývozcem je osoba, jejímž jménem je činěno celní prohlášení s návrhem na přidělení celně schváleného určení, tj. osoba, která má v době přijetí celního prohlášení smlouvu s příjemcem ve smluvní straně nebo jiné zemi a je oprávněna rozhodnout o odeslání zboží mimo celní území Společenství. V případech, kdy není uzavřena smlouva o vývozu nebo držitel smlouvy nejedná svým jménem, rozumí se vývozcem osoba oprávněná rozhodnout o odeslání zboží mimo celní území Společenství;
- dovozcem je osoba, která v době dovozu na území Společenství je příjemcem látky nebo přípravku;
- smluvní stranou úmluvy je stát nebo regionální sdružení pro hospodářskou integraci, které vyjádřily souhlas, být vázány úmluvou a pro které úmluva vstoupila v platnost. Informace týkající se úmluvy jsou zveřejňovány na internetových stránkách: *www.pic.int*;
- bezpečnostním listem je dokument, který obsahuje souhrn identifikačních údajů o výrobcí nebo dovozci, o nebezpečné látce nebo přípravku a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí.
- databází je databáze EDEXIM (z anglického: European Database of Export and Import of Dangerous Chemicals) spravovaná Evropskou komisí ve smyslu nařízení a zveřejněná na internetových stránkách (dostupné na webové adrese: *http://edexim.jrc.it*), na kterých jsou zveřejňovány veškeré informace o nebezpečných látkách nebo nebezpečných přípravcích v souvislosti s jejich dovozem a vývozem; [41]

V seznamu zboží dvojího užití najdeme například chemické látky pod referenčním čísly 1C350 (chemické látky, které mohou být použity jako prekurzory pro výrobu toxické chemické látky, a „směsi chemických látek“) a 1C450 (toxické chemické látky, prekurzory a „směsi chemických látek“).

Chemické látky (1C350) jsou tedy v kategorii 1 (zvláštní materiály a související příslušenství) a spadají do podkategorie C (materiály). Zabývá se jimi mezinárodní

kontrolní režim 3 (Australská skupina) a pořadové číslo mají 50. Tato kategorie obsahuje 63 položek, například oxychlorid fosforečný, thionylchlorid, fluorid draselný, chlorid arsenitý, kyanid draselný, hexafluorokřemičitan sodný a další.

Toxické chemické látky (1C450) mají první a druhou položku referenčního čísla obdobnou. Oproti předchozím jde ale o kontrolní režim 4 (Úmluva o zákazu chemických zbraní) pořadovým číslem položky 50. Patří sem například chlorkyan, kyanovodík, jiné chemické látky obsahující atom fosforu a jiné.

4.5.1 Oznámení o vývozu nebezpečných chemických látek

V části 1 přílohy I nařízení č. 689/2008 jsou uvedené nebezpečné látky, na které se vztahuje postup oznámení o vývozu. Aktualizovaný seznam nebezpečných chemických látek je možno najít v databázi EDEXIM.

Vývoz nebezpečných látek lze podle článku 7 (Oznámení o vývozu předaná smluvním stranám a jiným zemím) odstavce 1 zmíněného nařízení uskutečnit, když vývozce dodá oznámení o vývozu Ministerstvu životního prostředí. Oznámení musí splňovat podmínky a formality uvedené v příloze II a vývozce jej musí doložit:

- jedná-li se o první vývoz nebezpečných chemických látek z EU do jiné smluvní země, tak nejpozději 30 dní než bude vývoz uskutečněn,
- jedná-li se o první vývoz nebezpečných chemických látek z EU do jiné smluvní země v následujícím kalendářním roce po vývozu dle písmene a) zmíněného nařízení, tak nejpozději 15 dní než bude vývoz uskutečněn.

Článek 17 (Povinnosti orgánů členských států a vývozců při kontrole vývozu a dovozu) odstavec 2 nařízení ukládá vývozcům povinnost ve svých vývozních prohlášeních uvádět příslušná referenční identifikační čísla v kolonce (viz kolonka 44 jednotné správní doklady), a to v případě podání celního prohlášení elektronickou cestou.

4.5.2 Vývoz a dovoz nebezpečných látek, na které se vztahuje postup PIC

Na nebezpečné látky, které jsou uvedeny v části 3 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek se vztahuje postup PIC. Aktualizovaný seznam je ve shodě s platným zněním nařízení a je dostupný v databázi EDEXIM.

Vývoz nebezpečných látek podléhajících postupu PIC může proběhnout podle článku 13 nařízení č. 689/2008 (jiné povinnosti týkající se vývozu chemických látek než jsou požadavky na oznámení o vývozu) za podmínky, že je již udělen definitivní či prozatímní souhlas s dovozem dané látky, který je udělen dovážející smluvní stranou.

Pokud smluvní strana stanoví konkrétní dovozní podmínky, je vývoz možné provést pouze za jejich akceptování. Povinnost splnění dovozních podmínek leží na vývozci.

Podle čl. 12 nařízení (Povinnosti týkající se dovozu chemických látek) lze dovoz nebezpečných chemických látek, kterých se týká postup PIC, uskutečnit v harmonii s rozhodnutím Komise. Rozhodnutí komise o budoucím dovozu nebezpečné látky do Unie musí být v prozatímní nebo konečné podobě a v souladu s platnými právními předpisy EU. Tyto rozhodnutí o dovozu nebezpečných látek do společenství v rámci postupu PIC jsou zveřejňovány v oběžníku PIC. Dále je možné rozhodnutí najít na webových stránkách Rotterdamské úmluvy (dostupné na: <http://www.pic.int/>).

4.5.3 Nebezpečné látky, jejichž vývoz je zakázán

Nebezpečné látky a přípravky, které jsou uvedeny v příloze V nařízení, jsou zakázány vyvážet, a to dle článku 14 (Vývoz některých chemických látek a výrobků obsahujících chemické látky) odstavce 2 nařízení. Seznam látek uvedených v příloze V je také možno nalézt v databázi EDEXIM.

4.5.4 Bezpečnostní list

Dovoz chemických látek a přípravků, které jsou klasifikovány jako nebezpečné dle § 2 odstavce 2 zákona nelze uskutečnit bez vypracování bezpečnostního listu, který splňuje náležitosti dle článku 31 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (dále jen nařízení REACH). [41] Celní úřad je na základě § 36 písm. e) zákona pověřen kontrolou bezpečnostních listů při vývozu či dovozu nebezpečných látek.

Na základě článku 16 odstavce 3 zmíněného nařízení se při vývozu látek a přípravků musí přikládat k celnímu prohlášení bezpečnostní list. Podle odstavce 4 zmíněného článku musí být bezpečnostní list vyhotoven v základním či úředním jazyce země určení.

5 Zhodnocení

Mezinárodní obchod se zbožím dvojího užití je regulován řadou zákonů, nařízení a norem. Tyto jednotlivé zdánlivě nezávislé předpisy se vzájemně doplňují a vytváří tak komplex legislativních opatření, která stanovují pravidla mezinárodního obchodu s tímto zbožím. Kdy právě vývoz ze zemí Evropské unie do tzv. třetích zemí, tedy zemí mimo Unii, představuje největší hrozbu z hlediska možného zneužití této široké škály zboží, včetně technologií a softwaru pro nežádoucí účely. Proto je snahou nejen Evropské unie, ale i všech mezinárodních organizací a uskupení zabývajících se touto problematikou, nalézt efektivní způsoby, jak minimalizovat riziko plynoucí z možného zneužití obchodu se tímto zbožím.

Hlavní důraz je proto kladen na tvorbu legislativních opatření, postihující mezinárodní obchod se zbožím dvojího užití, která stanovují podmínky za jakých pravidel a jaké zboží je možno vyvážet. Neboť samotný problém nastává už při prvotním úkonu, a to identifikaci zboží. Jak bylo v práci zmíněno, seznam zboží dvojího užití, obsažený v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 388/2012 dne 19. dubna 2012, je velmi obsáhlý, okolo tisíce položek a postihuje oblasti od jaderných materiálů, zařízení a příslušenství, letecké techniky a pohonných systémů, přes navigační a leteckou elektroniku, počítače až po zpracování materiálů, telekomunikaci a bezpečnost informací.

Každé zboží je číslováno identifikačním kódem, v případě zboží dvojího užití je užíván pětimístný kód, tzv. referenční číslo. V některých případech je tedy velmi obtížné správně identifikovat a zařadit vyvážené zboží, na základě čehož je stanoveno zda je zboží předmětem kontrolních opatření, či nikoliv.

Právě možnost záměny se zbožím které lze volně vyvážet, vyžaduje zboží provádění časově náročnějších kontrol a identifikací. Tyto kontroly mohou být i laboratorního charakteru, například u chemických látek, kde je tato identifikace často prováděna. Tato část však zpomaluje identifikaci zboží, a významně tak prodlužuje provádění kontrol.

Jednou z velmi rizikových oblastí regulace mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití je oblast telekomunikací a bezpečnosti informací. Vždy existuje možnost, že tzv. slabý článek řetězce", tedy v mnohých případech člověk, zapříčiní či přímo způsobí únik citlivých informací nežádoucím osobám, organizacím či státům. Proto i bezpečnost informací je významnou a neopomenutelnou oblastí regulace obchodu.

Neopomenutelný vliv na regulaci vývozu zboží dvojího užití má individuální přístup jednotlivých států Unie k výkladu příslušných nařízení, zákonů a norem. Rozdílný výklad těchto legislativních opatření vede k tomu, že vývoz zboží z jednoho státu může být významně opožděn, či přímo zakázán, zatímco jiný členský stát vývoz téhož zboží umožňuje bez jakýchkoliv problémů. Tento nejednotný přístup k regulaci této oblasti obchodu má za následek například vývoz nevhodného zboží, ale může způsobit i diskriminaci vývozců daného zboží.

Proto lze říci, že i sebelepší stále se aktualizovaná legislativní opatření s cílem postihnout nejnovější poznatky vědy a techniky nemůžou dostát plně svému poslání, neboť jejich rozdílný výklad a případné nedůsledné uplatňování má za následek primárně snížení celkového vlivu legislativy na regulaci trhu a sekundárním důsledkem je zvýšení rizik plynoucích z případného zneužití tohoto zboží k vojenským či teroristickým účelům.

Cílem Evropské unie a všech mezinárodních organizací a uskupení zabývajících se touto problematikou by mělo být vytvoření takových legislativních pravidel, které by omezily možnost individuálního výkladu těchto pravidel a tím sjednotily jejich uplatňování. Tato legislativní změna by mimo jiné přinesla zefektivnění regulace trhu se zbožím dvojího užití a vytvořila rovnější podmínky pro vývozce v různých státech Unie.

Lze tedy říci, že pro zlepšení mezinárodního obchodu se zbožím dvojího užití je třeba stanovit jasná legislativní pravidla která přinesou změny zejména v oblasti identifikace zboží, dále zavádět moderní elektronické kontrolní systémy a v neposlední řadě blíže specifikovat výklad samotných pravidel.

6 Závěr

Práce měla za cíl analyzovat mezinárodní obchod se zbožím dvojího užití, tedy kategorií zboží, které může být zneužito jak k vojenským, tak i teroristickým účelům. Proto je velmi důležité, aby podmínky pro obchod s tímto zbožím byly nastaveny tak, aby pokud možno co nejvíce minimalizovaly možnost, že se toto "rizikové" zboží dostane k cílovému zákazníkovi, který ho využije právě tím druhým způsobem, tedy zneužije ho například pro výrobu zbraní hromadného ničení.

Mezinárodní obchod s tímto zbožím, tedy zbožím dvojího užití je upraven řadou zákonů, norem a nařízení, ty významně upravují podmínky pro jeho obchodování v rámci mezinárodního obchodu, a to zejména pokud se jedná o vývoz tohoto zboží mimo oblast Evropské unie, tedy do tzv. třetích zemí. Kdy právě vývoz do těchto zemí představuje největší riziko jeho zneužití a je tedy nejvíce hlídanou oblastí mezinárodního obchodu.

Tato oblast obchodu podléhá řadě právních úprav. Tyto často jednotně vystupující předpisy se vzájemně doplňují a stanovují tak komplexní legislativní rámec, který stanovuje přesná pravidla obchodu se zbožím dvojího užití. Avšak sebelepší právní úprava nedokáže svému poslání plně dostát, pokud její výklad a uplatňování není jednotné a důsledné. Právě v této oblasti regulace spatřuji největší slabinu, a to v nejednotném výkladu a uplatňování zavedených pravidel. V praxi si různé státy Unie výklad ustanovení přizpůsobují, což otevírá možnosti pro spekulace a umožňuje nežádoucím spotřebitelům získat toto zboží.

Proto by se měla Evropská unie a všechny mezinárodní organizace zabývající se touto problematikou zaměřit na vytvoření takových legislativních pravidel, která přinesou změny zejména v oblasti identifikace zboží, dále zavádět moderní elektronické kontrolní systémy a v neposlední řadě blíže specifikovat výklad samotných pravidel. Cílem těchto úprav je zlepšit dohled nad daným zbožím, a tím zlepšit ochranu jednotlivých zemí i celé populace před možnou hrozbou plynoucí z jeho zneužití.

Seznam literatury

1. Zahraniční obchod. *Europa*. [Online] 8. březen 2013. [Citace: 9. březen 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/legislation_summaries/external_trade/index_cs.htm.
2. Zahraniční a bezpečnostní politika. *Europa*. [Online] 8. únor 2013. [Citace: 25. únor 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/pol/cfsp/index_cs.htm.
3. Jak funguje Evropská unie. *Europa*. [Online] 20. květen 2009. [Citace: 22. leden 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/about-eu/index_cs.htm.
4. O Evropské komisi. *Evropská komise*. [Online] Evropská komise, 16. listopad 2012. [Citace: 22. leden 2013.] Dostupné z: http://ec.europa.eu/about/index_cs.htm.
5. Evropská komise. *Europa*. [Online] 22. leden 2013. [Citace: 27. únor 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/about-eu/institutions-bodies/european-commission/index_cs.htm.
6. Celní politika: Cla. *Europa*. [Online] 28. únor 2013. [Citace: 6. březen 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/polt/index_cs.htm.
7. Kombinovaná nomenklatura, společný celní sazebník a integrovaný sazebník Evropských společenství (Taric). *Europa*. [Online] 9. srpen 2010. [Citace: 27. únor 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/legislation_summaries/customs/111003_cs.htm.
8. Společný celní sazebník EU. *Celní správa*. [Online] Generální ředitelství cel. [Citace: 12. březen 2013.] Dostupné z: <http://www.celnisprava.cz/cz/clo/sazebni-zarazeni-zbozi/spolecny-celni-sazebnik-es/Stranky/default.aspx>.
9. Svatoš, M., a kol. *Zahraniční obchod: terorie a praxe*. Praha : Grada Publishing, a.s., 2009. str. 368. ISBN 978-80-247-2708-0.
10. Smlouva pro Evropu 21. století. *Europa*. [Online] 20. duben 2011. [Citace: 12. leden 2013.] Dostupné z: http://europa.eu/lisbon_treaty/index_cs.htm.
11. Fiala, P., Pitrová, M. *Evropská unie*. 2. vydání, dopl. a aktualiz. Brno : Centrum pro studium demokracie a kultury, 2009. str. 803. ISBN 978-80-7325-180-2.

12. Machková, H., Černošková, E., Sato, A. a kol. *Mezinárodní obchodní operace*. 3. vydání, přepracované. Praha : Grada Publishing, a.s., 2003. str. 232. ISBN 80-247-0686-5.

13. Understanding the WTO - The GATT years: from Havana to Marrakesh. *World Trade Organization*. [Online] World Trade Organization, 8. červenec 2011. [Citace: 8. leden 2013.] Dostupné z:
http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/tif_e/fact4_e.htm.

14. Všeobecná dohoda o clech a obchodu (GATT). *BusinessInfo.cz*. [Online] Czech Trade, 20. prosinec 2002. [Citace: 26. leden 2013.] Dostupné z:
<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/vseobecna-dohoda-o-clech-a-obchodu-gatt-7160.html#!>.

15. Přijetí dohod o WTO. *Europa*. [Online] 7. prosinec 2012. [Citace: 26. leden 2013.] Dostupné z:
http://europa.eu/legislation_summaries/external_trade/r11010_cs.htm.

16. Fialová, H., Fiala, J. *Ekonomický slovník*. 2. vydání, doplněné a aktualizované. Praha : A plus, 2009. str. 314. ISBN 978-80-903804-4-8.

17. What is the WTO? - What we stand for. *World Trade Organization*. [Online] 25. července 2011. [Citace: 27. leden 2013.] Dostupné z:
http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_stand_for_e.htm.

18. Zpráva o plnění Exportní strategie ČR v letech 2006 - 2007. *BusinessInfo.cz*. [Online] Czech Trade, 15. únor 2008. [Citace: 27. leden 2013.] Dostupné z:
<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/plneni-exportni-strategie-2006-2007-3806.html>.

19. Cla a celní řízení v mezinárodním obchodu. *BusinessInfo.cz*. [Online] Czech Trade, 6. březen 2007. [Citace: 26. leden 2013.] Dostupné z:
<http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/cla-a-celni-rizeni-v-mezinarodnim-obchod-7677.html>.

20. Společná pravidla pro vývoz. *Europa*. [Online] 9. únor 2011. [Citace: 2. únor 2013.] Dostupné z:

http://europa.eu/legislation_summaries/external_trade/r11001_cs.htm.

21. Společní pravidla pro dovoz. *Europa*. [Online] 10. únor 2011. [Citace: 2. únor 2013.] Dostupné z:

http://europa.eu/legislation_summaries/external_trade/r11002_cs.htm.

22. Zboží dvojího užití. *Europa*. [Online] 1. březen 2012. [Citace: 27. únor 2013.] Dostupné z:

http://europa.eu/legislation_summaries/internal_market/single_market_for_goods/external_dimension/cx0005_cs.htm.

23. Nový seznam zboží dvojího užití. *Celní poradenství*. [Online] Celní poradenství s.r.o., 24. květen 2012. [Citace: 28. únor 2013.] Dostupné z:

<http://www.celniporadenstvi.cz/cz/celni-novinky/12-novy-seznam-zbozi-dvojihou-uziti>.

24. Pozor na změnu nařízení pro vývoz zboží dvojího užití. *Hospodářská komora České republiky*. [Online] Hospodářská komora České republiky, 21. srpen 2009. [Citace: 27. únor 2013.] Dostupné z: <http://www.komora.cz/aktuality/pozor-na-zmenu-narizeni-pro-vyvoz-zbozi-dvojihou-uziti.aspx>.

25. Úřední věstník Evropské unie: Nařízení Rady (ES) č. 428/2009. *EUR-Lex*. [Online] 10. březen 2013. [Citace: 10. březen 2013.] Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:134:FULL:CS:PDF>.

26. Vývoz zboží dvojího použití. *Daňáři online*. [Online] Wolters Kluwer ČR, a. s., 4. duben 2007. [Citace: 27. únor 2013.] Dostupné z:

[http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d2664v3430-vyvoz-zbozi-dvojihou-pouziti/?search_query=\\$index=67%20\\$source=1|\\$source=17](http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d2664v3430-vyvoz-zbozi-dvojihou-pouziti/?search_query=$index=67%20$source=1|$source=17).

27. Zboží dvojího užití. *BusinessInfo.cz*. [Online] CzechTrade, 2013. [Citace: 5. březen 2013.] Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/zahranicni-obchod-eu/pravni-prostredi-a-regulace/zbozi-dvojihou-uziti.html#TOP>.

28. Anotace: zákon č. 343/2010 Sb., . *Sagit*. [Online] Nakladatelství Sagit, 7. prosinec 2010. [Citace: 28. únor 2013.] Dostupné z:
http://www.sagit.cz/pages/zpravodajtxtanot.asp?zdroj=../_anotace/sb10343a&cd=166&typ=r.
29. Modernizovaný celní kodex Společenství. *Europa*. [Online] 23. březen 2009. [Citace: 2. březen 2013.] Dostupné z:
http://europa.eu/legislation_summaries/customs/do0001_cs.htm .
30. Dokument EU 12566/11 - Zelená kniha. *Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky* . [Online] [Citace: 12. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.psp.cz/sqw/text/eudoct.sqw?c=12566&r=11> .
31. Mezinárodní kontrolní režimy. *Celní správa České republiky*. [Online] Generální ředitelství cel. [Citace: 2. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.celnisprava.cz/cz/dalsi-kompetence/ochrana-spolecnosti-a-zivotniho-prostredi/Stranky/mezinarodni-kontrolni-rezimy.aspx>.
32. The Wassenaar Arrangement - Introduction. *Wassenaar Arrangement*. [Online] 13. prosinec 2012. [Citace: 10. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.wassenaar.org/introduction/index.html>.
33. What Is The NSG. *Nuclear Suppliers Group (NSG)*. [Online] 5. září 2012. [Citace: 8. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.nuclearsuppliersgroup.org/Leng/default.htm1>.
34. The Australia Group. *Australia Group*. [Online] AustraliaGroup.net, 25. červenec 2012. [Citace: 2. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.australiagroup.net/en/index.html>.
35. Missile Technology Control Regime. *Missile Technology Control Regime*. [Online] 13. březen 2013. [Citace: 13. březen 2013.] Dostupné z:
<http://www.mtcr.info/english/index.html>.

36. OPCW - Organizace pro zákaz chemických zbraní. *Ministerstvo zahraničních věcí České republiky*. [Online] 21. duben 2004. [Citace: 13. březen 2013.] Dostupné z: http://www.mzv.cz/jnp/cz/zahranicni_vztahy/multilateralni_spoluprace/opcw_organizace_pro_zakaz_chemickyh/index.html.
37. About the OPCW. *Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons*. [Online] [Citace: 13. březen 2013.] Dostupné z: <http://www.opcw.org/about-opcw/>.
38. Dual use . *European Commission*. [Online] 29. listopad 2012. [Citace: 10. březen 2013.] Dostupné z: http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/dual-use/index_en.htm.
39. Základní informace oddělení mezinárodních kontrolních režimů. *Ministerstvo průmyslu a obchodu*. [Online] 17. květen 2012. [Citace: 10. březen 2013.] Dostupné z: <http://www.mpo.cz/dokument10749.html>.
40. Dovošní podmínky a dokumenty - Mezinárodní režimy pro kontrolu vývozu . *SC Bronco, a.s.* [Online] [Citace: 13. březen 2013.] Dostupné z: http://www.elearning.scbronco.cz/index.php?option=com_k2&view=item&id=91%3Adovozn%C3%AD-podm%C3%ADnky-a-dokumenty&Itemid=168&showall=1&limitstart=6.
41. Chemické látky a přípravky. *Celní správa České republiky*. [Online] Generální ředitelství cel. [Citace: 5. březen 2013.] Dostupné z: <http://www.celnisprava.cz/cz/dalsi-kompetence/ochrana-spolecnosti-a-zivotniho-prostredi/Stranky/chemicke-latky-a-pripravky.aspx>.
42. [Online] Dostupné z: <http://www.mpo.cz/dokument10320.html>.
43. Rozehnalová, N. *Právo mezinárodního obchodu*. 3. vydání, aktualizované a doplněné. Praha : Wolters Kluwer, ČR, a.s., 2010. str. 552. ISBN 978-80-7357-562-5.
44. Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Masarykova univerzita*. [Online] [Citace: 18. březen 2013.] Dostupné z: <http://vyzkum.rect.muni.cz/cs/narodni-granty/ministerstvo-prumyslu-a-obchodu>.

45. Strauss-Kahn Arrest (2). Impact on IMF Reputation. Comparison with World Bank, United Nations and Other International Organizations. *Rreputation Metrics*. [Online] [Citace: 15. březen 2013.] Dostupné z: <http://reputation-metrics.org/2011/05/16/strauss-kahn-arrest-2-impact-on-imf-reputation-comparison-with-world-bank-united-nations-and-other-international-organizations/>.

46. Sídlo Evropské komise. *Novinky*. [Online] [Citace: 17. březen 2013.] Dostupné z: http://media.novinky.cz/232/112320-top_foto1-vdcsx.jpg?1339849801. novinky_brusel.

47. Flags of the EU member countries. *Spread Liberty News*. [Online] 2012. Dostupné z: <http://spreadlibertynews.com/wp-content/uploads/2012/12/flags-of-the-eu-member-countries.jpg>.

Seznam použitých zkratk

AG	–	Australská skupina
CBW	–	Chemické a biologické zbraně
CWC	–	Úmluvy o chemických zbraních
ČR	–	Česká republika
EDEXIM	–	Evropská databáze týkající se vývozu a dovozu chemikálií
EHS	–	Evropské hospodářské společenství
ES	–	Evropského společenství
EU	–	Evropské unie
GATT	–	Všeobecná dohoda o clech a obchodu
GEAs	–	Všeobecné vývozní povolení
HLP	–	Humánní léčivý přípravek
ITO	–	Mezinárodní obchodní organizace
KN	–	Kombinovaná nomenklatura
MPO	–	Ministerstva průmyslu a obchodu (dále též
MTCR	–	Režim kontroly raketových technologií
MŽP	–	Ministerstvu životního prostředí
NGAs	–	Národní všeobecná vývozní povolení
NSG	–	Skupina jaderných dodavatelů
OPCW	–	Organizace pro zákaz chemických zbraní
PIC	–	Postup předchozího souhlasu stanovený úmluvou
TARIC	–	Integrovaný sazebník Evropských společenství

- VLP – Veterinární léčivý přípravek
- WA – Wassenaarské ujednání
- WTO – Světové obchodní organizace
- ZHN – Zbraně hromadného ničení

Seznam obrázků

Obrázek 1 Vlajka Evropské unie spolu s vlajkami všech 27 členských států.....	12
Obrázek 2 Sídlo Evropské komise v Bruselu.....	13
Obrázek 3 Logo světové obchodní organizace	20
Obrázek 4 Logo Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky	31

Seznam příloh

Příloha č. 1: Vzor dopisu pro registraci všeobecného vývozního povolení	
Příloha č. 2: Žádost o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží dvojího užití	

Přílohy

Příloha č. 1: *Vzor dopisu pro registraci všeobecného vývozního povolení [27]*

Registrace k využívání všeobecného vývozního povolení Společenství (doporučený text dopisu)

Hlavičkový papír firmy

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
Praha 1
110 15

v [] , dne []

Č.j.: []

Věc: Registrace

S odvoláním na nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, a na zákon č. 594/2004 Sb., jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití žádáme o zaregistrování naší firmy k využívání všeobecného vývozního povolení Společenství č. EU 001.

Název firmy: *)

Sídlo firmy: *)

IČO: *)

Jméno:
Funkce (statutární zástupce)

Podpis a razítko:

Příloha: Kopie výpisu z obchodního rejstříku

*) Údaje musí být shodné s údaji ve výpisu z obchodního rejstříku nebo živnostenského oprávnění.

Příloha č. 2: Žádost o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží dvojího užití [42]

Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 344/2010 Sb.

Žádost o mezinárodní dovozní certifikát pro zboží dvojího použití
(zákon č. 594/2004 Sb.)

Žádost o mezinárodní dovozní certifikát	0	1. Dovozece [] [] [] []	IC []	2. Číslo jednací žadatele []		
		4. Zahraniční dodavatel [] [] []		3. Podrobnosti o kontaktním místě [] []		
		6. Zahraniční smluvní partner [] [] []		5. Vydávající orgán Ministerstvo průmyslu a obchodu Licenční správa Na Františku 32 110 15 Praha 1 Česká republika		
		7. Konečný uživatel [] [] []	IC []	8. Země původu []	kód	[]
				9. Dovoze země []	kód	[]
		10. Popis zboží [] [] [] []		11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	
	0			13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
				15. Měna a celková hodnota [] []	16. Celkové množství zboží a měrná jednotka [] []	
		17. Konečné použití [] [] []				
		18. Další informace [] [] [] []				
<p>Čestné prohlášení</p> <p>Prohlašuji, že v období 3 let před podáním žádosti nenabyla právní moci rozhodnutí o tom, že jsem se dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. a) až f) nebo podle § 18 odst. 1 písm. a) až f) zákona č. 594/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo v období 2 let před podáním žádosti nenabyla právní moci rozhodnutí o tom, že jsem se opakovaně dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. g) až i) nebo podle § 18 odst. 1 písm. g) až i) zákona č. 594/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Prohlašuji, že všechny údaje uvedené v této žádosti jsou úplné a pravdivé.</p> <p>Prohlašuji, že zboží dovezené do České republiky nevyvezu (nebudu reexportovat) bez povolení zavedeného nařízením Rady (ES) č. 428/2009, v platném znění, nebo vydaného podle zákona č. 594/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ani ho neodešlu do jiného místa určení.</p>						
			Jméno, příjmení, funkce odpovědné osoby [] [] [] Podpis..... [] Datum []			
			Razítko			

Zádosť o mezinárodní dovozní certifikát Přílohový list – popis zboží	0A	1. Dovezce [] [] [] []	IC []	2. Číslo jednací žadatele: []	6. Vydávající orgán Ministerstvo průmyslu a obchodu Licenční správa Na Františku 32 110 15 Praha 1 Česká republika	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	10. Popis zboží [] [] [] []	11. Kód harmonizovaného systému nebo kód kombinované nomenklatury [] []	12. Číslo podle kontrolního seznamu [] []	13. Měna a hodnota [] []	14. Množství zboží a měrná jednotka [] []	
	0A	Jméno, příjmení, funkce odpovědné osoby [] [] Podpis..... [] Datum Razítko				